

KONSEKVENSER AF DAGPENGEPERIODENS HALVERING

EN KVANTITATIV UNDERSØGELSE AF EFFEKTEN FOR DE LEDIGE

ANDERS BRUUN JONASSEN

14:21

KONSEKVENSER AF DAGPENGEPERIODENS HALVERING

EN KVANTITATIV UNDERSØGELSE AF EFFEKTEN FOR DE
LEDIGE

ANDERS BRUUN JONASSEN

KØBENHAVN 2014

SFI – DET NATIONALE FORSKNINGSCENTER FOR VELFÆRD

KONSEKVENSER AF DAGPENGEPERIODENS HALVERING

Afdelingsleder: Lisbeth Pedersen

Afdelingen for beskæftigelse og integration

Undersøgelsens følgegruppe:

Jørgen Bang Petersen, DA

Kristina Bendixen, KL

David Hedegaard Andersen, LO

Lise Pontoppidan, STAR – Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering

Maja Appel Nielsen, STAR– Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering

Lasse Bank, STAR– Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering

Kenneth Lykke Sørensen, KORA

ISSN: 1396-1810

ISBN: 978-87-7119-258-2

e-ISBN: 978-87-7119- 259-9

Layout: Hedda Bank

Forsidefoto: Hedda Bank

Oplag: 300

Tryk: Rosendahls – Schultz Grafisk A/S

© 2014 SFI – Det Nationale Forskningscenter for Velfærd

SFI – Det Nationale Forskningscenter for Velfærd

Herluf Trolles Gade 11

1052 København K

Tlf. 33 48 08 00

sfi@sfi.dk

www.sfi.dk

SFI's publikationer kan frit citeres med tydelig angivelse af kilden.

INDHOLD

	FORORD	7
	RESUMÉ	9
1	BAGGRUND	13
	Dagpengereformen, "akutpakkerne" og konjunktursituationen	13
2	EKSISTERENDE LITTERATUR	17
	Teori, empiri og forventede konsekvenser af dagpengereformen	17
3	DATA OG OPGØRELSESMETODE	25
	Dataudvælgelse	25
	Ledighedsforløb	28
	Præcision i optællingen af dagpengeuger	31

4	AFGANGEN TIL BESKÆFTIGELSE	35
	Afgangsrater til beskæftigelse ("Opgørelse 1")	35
	Kilder til overvurdering af stigningen i afgangsraten	40
	Afgangsrater til beskæftigelse ("Opgørelse 2")	46
5	TIDEN TIL BESKÆFTIGELSESTART	51
	Afgangsrater til beskæftigelse ("Alternativ opgørelse")	51
	Afvigelser mellem de to opgørelsesmetoder	55
6	ESTIMATION OG BESKÆFTIGELSESEFFEKT	61
	Estimation	61
	Beskæftigelseseffekten i antal personer	66
7	SAMLET ANDEL I BESKÆFTIGELSE	75
	Overgangen til beskæftigelse i antal og andele	75
	Andelen af tilbageværende ledige	77
	Akkumuleret andel i beskæftigelse	79
	Akkumuleret andel med afgang til andet end beskæftigelse	80
8	AFGANG TIL ANDET END BESKÆFTIGELSE	81
	Empiriske afgangsrater til andet end beskæftigelse	81
	Dekomponering af den akkumulerede andel med afgang til andet end beskæftigelse	87
	Estimation: Afgangen til beskæftigelse og andet end beskæftigelse	90

LITTERATUR	93
SFI-RAPPORTER SIDEN 2013	95

FORORD

Dagpengereformen fra 2010 indebar en halvering af den maksimale dagpengeperiode fra fire til to år. Denne undersøgelse belyser udviklingen i ledighed og beskæftigelse blandt de personer, der som de første var omfattet af de nye regler om en toårig dagpengeperiode, sammenlignet med personer med en maksimal dagpengeperiode på mere end to år.

Sammenhængen mellem dagpengeperiodens længde og afgang fra ledighed, til enten beskæftigelse eller andre offentlige ydelser, er central i forhold til vores viden om konsekvenserne af indretningen af det danske understøttelsessystem. Viden om omfanget, hvormed de ledige øger beskæftigelsen i takt med mindre favorable muligheder for offentlig understøttelse, bidrager således til vores forståelse af, hvor meget arbejdsudbuddet kan øges, og de offentlige udgifter til understøttelse reduceres, ved at ændre incitamentet til beskæftigelse.

Den danske arbejdsmarkedsmodel indebærer en relativt lav grad af sikkerhed i ansættelsen, som til gengæld opvejes af en høj grad af indkomstsikkerhed i tilfælde af ledighed. Det at ændre vilkårene forbundet med ledighed ændrer således på balancen mellem risiko og sikkerhed i den danske arbejdsmarkedsmodel. For at kunne afgøre hvilken udformning af dagpengesystemet, der bedst sikrer den ønskede balance mellem risiko og indkomstsikkerhed, er det afgørende med viden om hvor meget

en højere grad af økonomisk tryghed betyder for de offentlige omkostninger i form af højere ledighed og lavere beskæftigelse.

Denne undersøgelse belyser disse omkostninger ved at undersøge sammenhængen med at mindske graden af indkomstsikkerhed og tilbøjeligheden til at komme i beskæftigelse.

Tak til følgegruppen på rapporten, bestående af repræsentanter fra DA, KL, LO og STAR. Herudover en særlig tak til forsker Kenneth Lykke Sørensen (KORA) for værdifulde kommentarer, som deltager i følgegruppen, og til Michael Svarer (Aarhus Universitet) for værdifulde kommentarer som lektor på rapporten. Rapporten er udarbejdet af forsker Anders Bruun Jonassen, og undersøgelsen er iværksat på foranledning af Beskæftigelsesrådet.

København, september 2014

AGI CSONKA

RESUMÉ

I forbindelse med dagpengereformen fra 2010 blev den maksimale dagpengeperiode halveret fra fire til to år bl.a. med det sigte at øge beskæftigelsen gennem en øget søgeaktivitet blandt dagpengemodtagere.

Ifølge et velkendt arbejdsmarkedsteoretisk resultat vil ledige øge deres jobsøgning og villighed til at påtage sig et arbejde, jo tættere de er på at opbruge dagpengeretten. I overensstemmelse med teorien har en række studier dokumenteret en stigning i afgangsraten fra dagpengesystemet ved dagpengeperiodens udløb.

Senere tids forskning har imidlertid sat spørgsmålstegn ved, hvorvidt stigningen i afgangsraten fra dagpengesystemet er udtryk for en tilsvarende stigning i beskæftigelsen. Forskningen peger således på, at mange forlader dagpengesystemet henimod dagpengerettens ophør, uden nødvendigvis at opnå ny beskæftigelse.

Denne rapport undersøger, hvorvidt udløb af den kortere dagpengeperiode i Danmark leder til stigende beskæftigelse, og afdækker opgørelsesmæssige problemstillinger, der kan lede til en overvurdering af beskæftigelseseffekten af dagpengeperiodens udløb. Herudover beregner rapporten hvor mange personer stigningen i afgangsraten ved dagpengeperiodens udløb dækker over.

Undersøgelsen sammenligner ledighedsforløb for personer, der som de første var omfattet de nye regler om to års dagpengeret, med ledighedsforløb for personer med mere end to års dagpengeret.

RESULTATER

- I det første år og ni måneder med dagpenge finder undersøgelsen ingen nævneværdig forskel i afgang fra ledighed til beskæftigelse mellem personer med to års dagpengeret og personer med mere end to års dagpengeret.
- Cirka tre måneder før dagpengeperiodens udløb, observeres en statistisk signifikant stigning i afgangsraten til beskæftigelse blandt dagpengemodtagere med den nye kortere maksimale dagpengeperiode på to år.
- Afgangsraten fra ledighed til beskæftigelse fortsætter med at stige frem til dagpengeperiodens udløb ved to år. Ved dagpengeperiodens udløb når afgangsraten et niveau på mellem 3 pct. og 5,5 pct.
- Stigningen observeres ikke blandt dagpengemodtagere med mere end to års dagpengeret, for hvem afgangsraten fortsætter på et niveau omkring 1 pct. pr. uge.
- Stigningen i afgangsraten til beskæftigelse dækker over, at mellem 460 og 685 personer med en dagpengeperiode på to år, svarende til ca. 1 pct. af gruppen på 50.600 personer, opnåede beskæftigelse tidligere end de ville have gjort med en længere dagpengeperiode. Størrelsesordenen af dette resultat er i overensstemmelse med nyere international forskning på området.
- Usikkerheden omkring antallet af personer, der reagerer på udsigten til at miste dagpengeretten, knytter sig primært til personer, der opbruger deres dagpengeret, mens de deltager i løntilskudsordningen. Flere forhold tyder på, at mange blot fortsætter i løntilskudsstillingen på ordinære vilkår. Det er derfor usikkert, hvorvidt udsigten til at miste dagpengeretten har bidraget til at opnå beskæftigelse for denne gruppe.
- Det har ikke været muligt at afgøre hvorvidt udsigten til at miste dagpengeretten har haft konsekvenser i forhold til ugentlig arbejdstid, lønniveau eller arbejdets indhold for de personer, der reagerer ved at forlade ledighed henimod dagpengeperiodens udløb.

- Til trods for en positiv beskæftigelseseffekt ved dagpengeperiodens udløb, for de personer der når til dagpengeperiodens udløb, har gruppen med den kortere dagpengeperiode på to år overordnet set ikke klaret sig bedre i forhold til beskæftigelse. Dette skyldes, at en større andel af gruppen med den kortere dagpengeperiode i løbet af dagpengeperioden er afgået til anden offentlig forsørgelse eller til selvforsørgelse uden registreret beskæftigelse.
- Således har en lavere andel af dagpengemodtagerne med den kortere dagpengeperiode faktisk opnået beskæftigelse efter to år end dagpengemodtagere med mere end to års dagpengeret. Det er dog ikke ud fra denne undersøgelse muligt at fastslå, hvorvidt den øgede afgang til andet end beskæftigelse er en konsekvens af forskellen i dagpengeperiodens længde, eller fx forskelle i konjunktursituationen eller gruppernes sammensætning.

PERSPEKTIVER

Opgjort i antal personer, peger undersøgelsens resultater på en begrænset positiv beskæftigelseseffekt blandt de personer, der nærmede sig udløb af dagpengeperioden. Dette resultat er i overensstemmelse med senere tids forskning på området. Undersøgelsen understreger dermed nødvendigheden af at udvise stor varsomhed omkring vurderingen af de beskæftigelsesmæssige konsekvenser af dagpengeperiodens længde udelukkende på baggrund af ændringer i afgangsraten til beskæftigelse, idet relativt få personer kan give anledning til store stigninger i afgangsraten.

Opgørelsesmetoden bør tilstræbe præcision i beregningen af dagpengeforløbets starttidspunkt, for derved at opnå et retvisende billede af den tilbageværende dagpengeret, og sikre ensartede inkluderingskriterier på tværs af de sammenlignede grupper. En overvurdering af den tilbageværende dagpengeret vil resultere i en misvisende stigning i afgangsraten længere tid før dagpengeperiodens udløb.

Beregningen af afgangsraten til beskæftigelse er desuden følsom over for opgørelsesmetoden. Således kan forskellige opgørelsesmæssige valg lede til store forskelle i beregningen af stigningen i afgangsraten ved dagpengeperiodens udløb. Da afgangsraten fra dagpengesystemet i princippet er 100 pct. ved dagpengerettens udløb, bør den anvendte opgørelsesmetode sikre omhyggelighed i definitionen af ledighedsforløb og beskæftigelse for ikke at overvurdere stigningen i afgangsraten ved dagpengeperiodens udløb.

Opgørelsesmetoden bør tage højde for muligheden for at fortsætte i ledighed ved at overgå til andre ydelsestyper. Da fuldstændig nøjagtighed i opgørelsen af dagpengeforløb er vanskelig at opnå, risikerer man ellers at sortere personer fra, der faktisk fortsat er ledige ved dagpengeperiodens udløb. Herved undervurderer man antallet af ledige personer ved dagpengeperiodens udløb, og overvurderer andelen, der opnår beskæftigelse.

Undersøgelser af de beskæftigelsesmæssige konsekvenser af dagpengeperiodens udløb bør tage højde for, at observeret lønindkomst eller beskæftigelse i samme måned som afgang fra ledighed observeres, ikke nødvendigvis er ensbetydende med starten på et nyt beskæftigelsesforløb.

Endelig kan det ikke afvises, at en kortere dagpengeperiode påvirker afgang til andet end beskæftigelse. En vurdering af de beskæftigelsesmæssige konsekvenser af dagpengeperiodens længde bør tage højde for at et lavere antal dagpengemodtagere, efter en given periode, ikke nødvendigvis er ensbetydende med at flere har opnået beskæftigelse.

GRUNDLAG

Undersøgelsen bygger på sammenligning af dagpengemodtagere med dagpengestart i første halvår af henholdsvis 2011, 2010 og 2009. Analysen er foretaget på baggrund af Beskæftigelsesministeriets DREAM-database. Rapporten undersøger dagpengeforløb for personer, der i starten af 2013 var under 54 år, og for hvem den første udbetaling af dagpenge fandt sted på tidspunktet for indplaceringsdatoen for et nyt dagpengeforløb med fuld dagpenget.

BAGGRUND

DAGPENGEREFORMEN, "AKUTPAKKERNE" OG KONJUNKTURSITUATIONEN

REFORMEN

I maj 2010 vedtog Folketinget en reform af dagpengesystemet med den konsekvens, at den maksimale dagpengeperiode blev reduceret fra fire til to år, gældende fra 1. juli 2010. Således blev den maksimale dagpengeperiode halveret for alle, der blev ledige efter 30. juni 2010. Personer, der var ledige før 1. juli 2010, og som 1. juli 2010 havde mere end 2 år tilbage af deres hidtidige maksimale dagpengeperiode på fire år, fik ligeledes reduceret den resterende dagpengeperiode til to år fra 1. juli 2010.

I 2011 blev en midlertidig forlængelse af dagpengeperioden vedtaget i forbindelse med finansloven for 2012. Den midlertidige forlængelse indebar, at personer, hvis dagpengeret ville udløbe i andet halvår af 2012, fik forlænget den maksimale dagpengeperiode med 26 uger, dog således at den samlede dagpengeperiode ikke kunne overstige fire år.

Personer, der blev ledige efter 1. januar 2011, kunne tidligst opbruge dagpengeretten efter andet halvår af 2012. Disse personer blev derfor ikke berørt af den midlertidige forlængelse af dagpengeperioden.

Ledighedsforløb med start 1. januar 2011 er dermed de første, der er underlagt den fulde forkortelse af den maksimale dagpengeperiode fra fire til to år.

Denne undersøgelse sammenligner ledighedsforløb med start i første halvår af 2011 med ledighedsforløb med start i første halvår af henholdsvis 2010 og 2009. Personer med ledighedsstart i 2011 har to års dagpenget, mens personer med ledighedsstart i 2010 og 2009 har ret til dagpenge i mere end to år. Personer i gruppen med ledighedsstart i 2010 har en maksimal dagpengeperiode på mellem 2,5 og 3 år (inklusive den midlertidige forlængelse), mens personer i gruppen med ledighedsstart i 2009 har en maksimal dagpengeperiode på mellem 3,5 og 4 år (inklusive den midlertidige forlængelse). Alle tre grupper af ledige kunne således tidligst opnå udløb af den maksimale dagpengeperiode i første halvår af 2013.

MIDLERTIDIGE ORDNINGER

To midlertidige tiltag med udløb efter 1. halvår af 2013 blev vedtaget i 2012 med hensigten at forbedre mulighederne for at opnå beskæftigelse blandt personer i fare for at opbruge retten til dagpenge. Det første af disse tiltag, "Aftale om særlig indsats for ledige, som risikerer at opbruge deres ret til dagpenge" ("Akutpakke 1"), omfattede tilbud om yderligere samtale og jobformidling samt et øget fokus på jobrotation. Tiltaget var målrettet de ledige, hvis dagpengeperiode var i fare for udløb inden for 26 uger. I det omfang at "Akutpakke 1" har haft virkning, vil ordningen påvirke afgang fra ledighed i positiv retning fra 26 uger før dagpengeudløb.

Det andet tiltag, "Aftale om akutjob" ("Akutpakke 2"), indebar en præmie til private arbejdsgivere, der ansatte ledige med 13 uger eller mindre tilbage af dagpengeperioden. Offentlige arbejdsgivere modtog ikke en præmie ved besættelsen af et "akutjob", men blev opfordret til at give fortrinsret til ledige med 13 uger eller mindre tilbage af dagpengeperioden. I det omfang at "Akutpakke 2" har haft virkning, vil ordningen påvirke afgang fra ledighed i positiv retning fra 13 uger før dagpengeudløb.

Et tredje tiltag blev vedtaget i 2012 med hensigten at afbøde de økonomiske konsekvenser for de ledige ved udløb af retten til dagpenge. Tiltaget omfattede en "særlig uddannelsesydelse" på niveau med konthjælpssatsen målrettet personer, der mistede dagpenget, og som

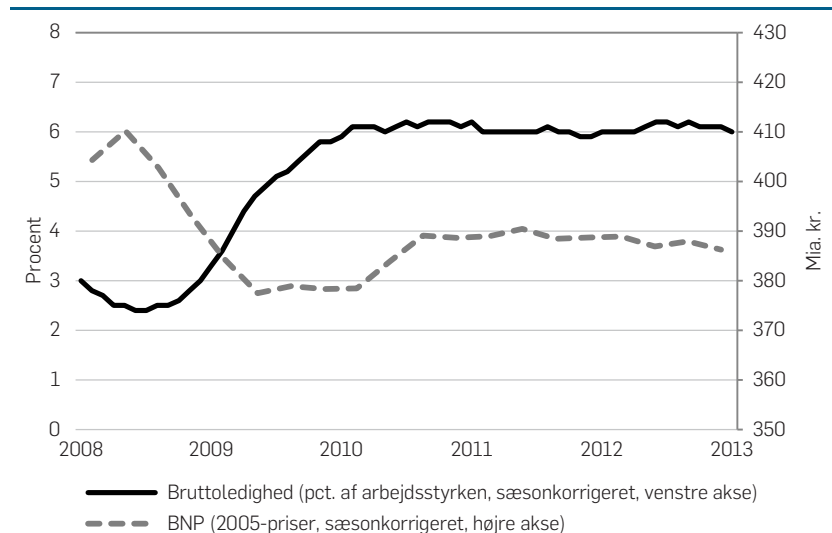
ikke var berettiget til kontanthjælp. Efter en forlængelse vedtaget i 2013 omfattede ordningen ledige, der mistede dagpengere retten frem til slutningen af 2013. I det omfang at ”den særlige uddannelsesydselse” har påvirket afgang fra ledighed, forventes denne påvirkning at have mindsket afgang fra ledighed, sammenlignet med en fiktiv situation, hvor de ledige, der mistede dagpengere retten, og som ikke ville være berettiget til kontanthjælp, ikke kunne modtage nogen alternativ offentlig ydelse.

KONJUNKTURSITUATIONEN

Den overordnede økonomiske aktivitet er afgørende for mulighederne for at opnå beskæftigelse og dermed for afgang fra ledighed. I sammenligningen af afgang fra ledighed er det derfor afgørende at tage højde for, i hvilket omfang den overordnede økonomiske situation i løbet af de observerede ledighedsperioder afviger for grupperne af ledige med ledighedsstart i første halvår af henholdsvis 2009, 2010 og 2011.

FIGUR 1.1

Udviklingen i BNP og ledighed 2008-2013. 2005-priser og procent af arbejdsstyrken)

Anm.: Bruttoledigheden er angivet ved den månedlige bruttoledighed (fuldtidspersoner). BNP er angivet ved det kvartalsvise bruttonationalprodukt i faste priser (kædede værdier).

Kilde: Danmarks Statistik.

Figur 1.1 angiver udviklingen i det kvartalsvise bruttonationalprodukt (BNP) samt udviklingen i den månedlige bruttoledighed i perioden primo 2008 til primo 2013, hvor de første dagpengemodtagere kunne miste retten til dagpenge under de nye regler om en forkortet dagpengeperiode.

Figuren viser et markant fald i BNP fra medio 2008 til medio 2009, og en efterfølgende svag, men stabil udvikling frem til udgangen af 2012.

Figur 1.1 viser en tilsvarende udvikling i bruttoledigheden, angivet i procent af arbejdsstyrken. Efter en markant stigning fra medio 2008 til ultimo 2009 var ledigheden stort set uændret på det højere niveau frem til starten af 2013. Alle tre grupper af ledige i undersøgelsen, med ledighedsstart i første halvår af henholdsvis 2009, 2010 og 2011, har således frem til den tidligste afslutning af deres maksimale ledighedsforløb været underlagt ensartede og meget lidt favorable overordnede økonomiske omstændigheder for ny beskæftigelse.

De sammenlignelige overordnede økonomiske omstændigheder forbedrer mulighederne for en retvisende sammenligning af ledighedsforløbene de tre grupper imellem. Resultatet af denne sammenligning skal dog samtidig ses i lyset af den moderate økonomiske aktivitet, og medfølgende lave arbejdskraftefterspørgsel, der karakteriserer den betragtede periode.

Endelig kan en lav grad af efterspørgsel sammen med det forhold, at et ekstraordinært stort antal ledige dagpengemodtagere stod til at miste dagpengeretten samtidigt i første halvår af 2013, påvirke undersøgelsens resultater på grund af en øget konkurrence om et begrænset antal ledige stillinger.

Undersøgelsen omhandler effekten af dagpengeperiodens halvering for ledige dagpengemodtagere med ledighedsstart i første halvår af 2011. I det omfang at reformen har en påviselig beskæftigelseseffekt, vil den målte effekt omfatte denne gruppe af ledige. Da det ikke kan afvises, at en positiv beskæftigelseseffekt for den pågældende gruppe af ledige, givet begrænsningen på det samlede antal ledige stillinger, sker på bekostning af beskæftigelsen af andre ledige, kan undersøgelsens resultater ikke nødvendigvis omsættes direkte til den overordnede beskæftigelseseffekt.

EKSISTERENDE LITTERATUR

TEORI, EMPIRI OG FORVENTEDE KONSEKVENSER AF DAGPENGEREFORMEN

Dette kapitel opstiller indledningsvis baggrunden for forventningen om en beskæftigelseseffekt af forkortelsen af dagpengeperioden og gennemgår resultaterne fra studier, der undersøger den empiriske litteratur omhandlende effekten af dagpengeperiodens udløb. Herefter gennemgår kapitlet resultaterne fra oversigtslitteraturen i et dansk perspektiv ved at opridse, hvorledes institutionelle forskelle kan forventes at påvirke resultaterne af denne undersøgelse. Til sidst gennemgår kapitlet resultaterne fra eksisterende danske undersøgelser af afgangsraten til beskæftigelse ved udløb af dagpengeperioden efter introduktionen af den kortere dagpengeperiode.

BAGGRUND

En markant stigning i afgangsraten fra dagpengesystemet i slutningen af dagpengeperioden har længe stået som et arbejdsmarkedsøkonomisk hovedresultat. Ifølge en standard-søgeteoretisk analyseramme vil ledige personer øge deres søgeintensitet og villighed til at acceptere en given stil-

ling, efterhånden som udløbet af deres dagpengeperiode nærmer sig. Dette vil ifølge teorien resultere i en højere sandsynlighed for afgang til beskæftigelse, jo tættere den ledige er på at opbruge sin dagpengeret (Mortensen, 1977).

I overensstemmelse med den teoretiske litteratur har den empiriske litteratur kunne påvise markante stigninger i afgang fra dagpenge-systemer op til dagpengeperiodens udløb (se fx Meyer, 1990). Resultater af denne type tolkes oftest som et tegn på, at dagpengemodtagere venter til dagpengeperiodens udløb med at vende tilbage til arbejde. Stigningen i afgangsraten fra dagpengesystemet ved dagpengeperiodens udløb anvendes således som eksempel på forvridende effekter af arbejdsløshedsunderstøttelse (fx Feldstein, 2005). Stigningen i afgangsraten umiddelbart før udløb tages altså som et tegn på, at ledige kunne have opnået beskæftigelse tidligere, hvis muligheden for at modtage understøttelse var mindre favorable.

Som det gennemgås i det følgende afsnit, har den empiriske litteratur imidlertid efterfølgende stillet spørgsmålstegn ved størrelsen af den beskæftigelseseffekt, som stigningen i afgangsraten fra dagpengesystemet dækker over.

LITTERATUROVERSIGTER

I en indflydelsesrig oversigt over litteraturen omkring effekten af dagpengeperiodens udløb viser Card, Chetty & Weber (2007), at resultater, der viser en meget markant stigning i afgangsraten omkring dagpengeperiodens udløb, generelt stammer fra studier, der estimerer afgang fra dagpengesystemet, men at studier, der estimerer afgang til beskæftigelse, generelt ikke kan påvise samme markante effekt.

Resultatet af litteraturgennemgangen i Card, Chetty & Weber (2007) peger således på, at stigningen i afgangsraten ved dagpengeperiodens udløb, i høj grad skyldes, at ledige forlader dagpengesystemet omkring tidspunktet, hvor de mister retten til dagpenge, men i langt mindre grad, at ledige samtidigt opnår ny beskæftigelse ved udsigten til at miste retten til dagpenge.

Card, Chetty & Weber (2007) viser på data for Østrig, hvorledes en opgørelsesmetode, der estimerer afgang fra ledighed (men ikke nødvendigvis til beskæftigelse) leder til en stigning i afgangsraten på over 200 pct. i dagpengeperiodens sidste uge. Til sammenligning stiger afgangsraten til beskæftigelse i samme uge med blot 20 pct. og omfatter

under én pct. af påbegyndte ledighedsforløb. Ifølge studiet er der altså færre end én pct., der fremrykker deres beskæftigelsesstart på grund af udsigten til at miste dagpengereetten.

Forskellen i resultaterne ved de to opgørelsesmetoder opstår ved, at ledige dagpengemodtagere forlader dagpengesystemet ved dagpengeperiodens ophør, uden at overgå til en ny ydelse, men også uden at overgå til ny beskæftigelse. Den markante forskel i stigningen i afgangsraten ved dagpengeperiodens ophør ved de to opgørelsesmetoder illustrerer derfor vigtigheden i at sikre, at afgang fra ledighed faktisk indebærer afgang til beskæftigelse.

Den empiriske litteratur omhandlende afgang til beskæftigelse ved dagpengeperiodens udløb er for nylig sammenfattet i et systematisk litteraturstudie (Filges, Geerdsen m.fl., 2013). Studiet finder, at afgangsraten på tidspunktet for dagpengerettens udløb i gennemsnit på tværs af studier stiger med 80 pct. Studiet finder i øvrigt, at der i den empiriske litteratur generelt er belæg for at konkludere, at afgang fra ledighed til beskæftigelse i gennemsnit stiger med 30 pct. en måned før udløb af dagpengeperioden. Studiet finder ikke et generelt empirisk belæg for at konkludere, at afgangsraten, på tværs af studier, øges efter dagpengeperiodens udløb eller tidligere end en måned før udløb.

FORVENTNINGER TIL EFFEKTEN AF HALVERINGEN AF DAGPENGEPERIODEN I DANMARK

En række omstændigheder adskiller indeværende studie om forkortelsen af dagpengeperioden i Danmark fra den eksisterende internationale videnskabelige litteratur på området. For det første er mulighederne for at modtage en alternativ offentlig ydelse ved udløb af dagpengeperioden relativt gunstige i Danmark. Størrelsen af den forventede effekt af udløb af dagpengeperioden afhænger ifølge standard-søgteori af størrelsen af det tab af indkomst, der er forbundet med at opbruge dagpengereetten. Jo større dette tab er, desto større er den forventede beskæftigelseseffekt af at miste dagpengereetten (Filges, Geerdsen m.fl., 2013).

For det andet er en dagpengeperiode på to år længere end, hvad der typisk karakteriserer de undersøgte dagpengesystemer i litteraturen. En længere maksimal dagpengeperiode leder ifølge teorien også til en lavere forventet effekt af dagpengeperiodens udløb (Filges, Geerdsen m.fl., 2013).

For det tredje, vil resultaterne af indeværende undersøgelse, som gennemgået i kapitel 1, være underlagt en relativt ugunstig overordnet økonomisk situation. Jo højere ledigheden er, desto mindre er den teoretisk forventede effekt af at miste dagpengeretten (Filges, Geerdsen m.fl., 2013). For Tyskland finder Schmieder, von Wachter & Bender (2012) dog ingen stærk empirisk sammenhæng mellem beskæftigelseseffekterne af dagpengeperiodens længde og den overordnede økonomiske situation.

De tre nævnte forhold, der potentielt adskiller resultaterne af denne undersøgelse af systemet i Danmark fra resultaterne af studier af dagpengesystemet i andre lande, leder altså ifølge en standard-søgteoretisk ramme til en forventning om, at effekten af dagpengeperiodens udløb vil være lavere i det danske dagpengesystem under ugunstige overordnede økonomiske omstændigheder end i mange andre arbejdsløshedsunderstøttelsessystemer under mere gunstige overordnede økonomiske omstændigheder.

Ud over de tre beskrevne forhold skal også nævnes de relativt omfattende aktive arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger, der karakteriserer det danske arbejdsmarkedssupportsystem, herunder de midlertidige ”akutpakker”. En særlig indsats målrettet personer omkring udløbet af dagpengeperioden vil, hvis indsatsen har virkning, trække i retning af en højere estimeret effekt af dagpengeperiodens udløb.

EKSISTERENDE UNDERSØGELSER OMHANDLENDE HALVERINGEN AF DAGPENGEPERIODEN

De eksisterende danske beskrivende analyser af dagpengeforløb efter dagpengeperiodens halvering, Kraka (2013) og DØR¹ (2013), kan ikke direkte sidestilles med den videnskabelige litteratur, der ved hjælp af økonometriske modeller søger at estimere kausale effekter af dagpengeperiodens udløb. Ikke desto mindre udgør disse analyser det eksisterende grundlag for viden omkring udviklingen i ledighedsforløbene under den nye kortere dagpengeperiode sammenlignet med udviklingen i ledighedsforløb under en længere dagpengeperiode. Resultaterne i Kraka (2013) og DØR (2013) tilvejebringer således en indikation af størrelsesordenen af effekten af dagpengeperiodens udløb for de dagpengemodtagere, der er omfattet af den kortere dagpengeperiode.

Som gennemgået i det foregående afsnit peger de fleste af de forhold, der kan tænkes at adskille effekten af udløb af dagpengeperio-

1. Det Økonomiske Råd

den i Danmark fra effekten i andre lande, i retning af en lavere forventet effekt af udløb af dagpengeperioden i Danmark under ugunstige overordnede økonomiske omstændigheder. Særligt i lyset heraf er resultaterne af de to eksisterende danske undersøgelser om halveringen af dagpengeperioden interessante.

Kraka viser, at afgangsraten til beskæftigelse ved udløb af dagpengeperioden stiger med omkring 800 pct. for gruppen med den korteste maksimale dagpengeperiode på to år, sammenlignet med de øvrige grupper med længere dagpengeperiode. Det Økonomiske Råd viser for en tilsvarende gruppe en stigning på omkring 400 pct. ved dagpengeperiodens udløb sammenlignet med grupper med dagpengeret på mere end to år. De eksisterende danske undersøgelser om konsekvenserne af dagpengeperiodens halvering indikerer således en markant større stigning i afgangsraten ved dagpengeperiodens udløb, end den internationale litteratur typisk dokumenterer.²

En sammenligning af stigningen i afgangsraten til beskæftigelse ved dagpengeperiodens udløb er én måde at udtrykke forskelle i effekterne af dagpengeperiodens udløb på, og der eksisterer en både teoretisk og empirisk konsensus omkring forekomsten af denne type effekt. Det kan dog ikke på forhånd afvises, at en ændring i dagpengeperiodens længde påvirker afgangsraten til beskæftigelse på andre tidpunkter end ved udløb.

Kraka (2013) følger ledige til første observerede afgang fra dagpengesystemet og finder ingen nævneværdig forskel mellem afgangsraterne for gruppen med to års dagpengeret, sammenlignet med dem med mere end to år, før cirka et år og ni måneder med dagpenge. Efter ca. 92 uger med dagpenge stiger afgangsraten for gruppen med to års dagpengeperiode fra et niveau omkring 1 pct. per uge. Den mest markante stigning i afgangsraten for denne gruppe finder dog sted i dagpengeperiodens allersidste uger, hvor afgangsraten stiger til omkring 9 pct.³

2. Som nævnt i gennemgangen af litteraturoversigterne er den gennemsnitlige estimerede stigning i afgangsraten ved dagpengeperiodens udløb på 80 pct. (Filges, Geerdsen m.fl., 2013). Dette gennemsnit dækker over både lavere og højere estimater, men alle under en stigning på de niveauer, som indikeres i de eksisterende undersøgelser om beskæftigelseseffekten ved dagpengeperiodens udløb efter to år i Danmark.

3. Kraka (2013), *Dagpengereformen virker - status efter et halvt år*, angiver, at stigningen i afgangsraten i de sidste tre måneder af dagpengeperioden indebærer en fordobling af andelen, der opnår beskæftigelse efter 22-24 måneder med dagpenge, sammenlignet med grupper af dagpengemodtagere med mere end to års dagpengeret. Kraka (2013) vurderer, at fordoblingen i andelen af personer, der finder arbejde skyldes den kortere dagpengeperiode, og ikke andre forhold.

DØR (2013) følger ledige over potentielt flere ledighedsforløb og finder, at afgangsraten for gruppen med den korteste dagpengeperiode er lavere i starten af dagpengeperioden, men højere efterfølgende. DØR (2013) viser herudover en tidligere stigning i afgangsraten ved dagpengeperiodens udløb, der begynder omkring uge 85 fra et niveau på godt 1 pct. pr. uge. I dagpengeperiodens sidste uger når afgangsraten i DØR (2013) et niveau på omkring 5,5 pct. DØR (2013) angiver, at resultaterne tyder på, at udsigten til at miste dagpengereetten får ledige til at søge bredere og mere intensivt.

Da størrelsen på stigningen i afgangsraten til beskæftigelse ved dagpengeperiodens udløb forekommer at være væsentligt større i danske studier, end hvad der typisk findes i den videnskabelige litteratur, er det værd at overveje, hvilke forhold der kan forklare disse tilsyneladende store forskelle.

Denne undersøgelse anvender i store træk same opgørelsesmetode som DØR (2013), men adresserer spørgsmålet om, hvorvidt der er opgørelsesmæssige forhold, der kan tænkes at lede til en overvurdering af den faktiske beskæftigelseseffekt af udløb af dagpengeperioden i deskriptive studier baseret på DREAM-databasen.⁴ Herudover estimerer denne undersøgelse også varighedsmodeller til at afgøre, hvorvidt afvigelser mellem de tre grupper af ledige er statistisk signifikante, når der tages højde for en række potentielle forskelle i baggrundskaraktistika.

Effekter, opgjort ved den relative stigning i afgangsraten til beskæftigelse ved dagpengeperiodens udløb, er en ofte anvendt måde at udtrykke effekten af dagpengeperiodens udløb på. Givet udbredelsen af stigningen i afgangsraten som mål for dagpengesystemets forvridende effekter samt det forhold, at denne type effekt tilsyneladende er af en betragtelig størrelse i det danske dagpengesystem, er det oplagt at se nærmere på, hvilke faktorer der kan forklare denne stigning i Danmark.

Det er dog ikke på forhånd givet, at sammenligninger af sådanne relative stigninger leder til en retvisende beskrivelse af forskelle i effekten af dagpengeperiodens udløb på tværs af potentielt meget forskellige dagpengesystemer og forskellige overordnede økonomiske omstændigheder.

4. Den væsentligste forskel i opgørelsen af ledighedsforløb mellem denne undersøgelse og DØR (2013) skal findes i definitionen af start på nyt ledighedsforløb. Hvor DØR (2013) definerer ledighedsstart som datoen for første udbetaling af dagpenge efter registrering af en ny periode med fuld dagpengereet (indplaceringsdatoen), anvender denne undersøgelse udelukkende observationer, hvor første udbetaling af dagpenge finder sted samtidigt med tidspunktet for registrering af en ny periode med fuld dagpengereet (se kapitel 3).

For at give et mere fyldestgørende billede af de beskæftigelsesmæssige konsekvenser af dagpengeperiodens udløb opgøres ændringer i afgangsraten ved dagpengeperiodens udløb i denne undersøgelse også som antallet af personer, der udgør stigningen i afgangsraten. Som i Card, Chetty & Weber (2007) beregnes yderligere det antal personer, der observeres at reagere på udløbet af dagpengeperioden, som andel af påbegyndte dagpengeforløb.⁵

5. Kraka (2013) finder, at halveringen af dagpengeperioden er associeret med et fald i antallet af dagpengemodtagere, der fortsat modtager dagpenge efter to år, på 4.000 personer. Som illustreret i indeværende undersøgelse er et fald i antallet af dagpengemodtagere imidlertid ikke nødvendigvis ensbetydende med en tilsvarende stigning i beskæftigelsesomfanget, og bør derfor ikke tolkes som en beskæftigelseseffekt (se kapitel 7).

DATA OG OPGØRELSESMETODE

DATAUDVÆLGELSE

Denne undersøgelse er baseret på data fra Beskæftigelsesministeriets forløbsdatabase DREAM. Databasen indeholder ugentlige oplysninger om udbetaling af offentlige overførselsindkomster samt månedlige oplysninger om beskæftigelse, hvor der er betalt arbejdsmarkedsbidrag af lønnen. Beskæftigelsesoplysningerne i DREAM indeholder information om branche, virksomhedsform og beskæftigelsens geografiske placering, men indeholder ikke information om lønnens størrelse eller beskæftigelsens omfang.

TRE GRUPPER AF LEDIGE

I undersøgelsen sammenlignes ledighedsforløb, der starter i første halvår af 2011 med ledighedsforløb, der starter i første halvår af henholdsvis 2010 og 2009. Personer med ledighedsstart i 2011 har to års dagpengeret, mens personer med ledighedsstart i 2010 og 2009 har ret til dagpenge i mere end to år. Personer i gruppen med ledighedsstart i 2010 har en maksimal dagpengeperiode på mellem 2,5 og 3 år, mens personer i gruppen med ledighedsstart i 2009 har en maksimal dagpengeperiode på mel-

lem 3,5 og 4 år. Alle tre grupper af ledige vil tidligst afslutte den maksimale dagpengeperiode i første halvår af 2013. Undersøgelsens datagrundlag dækker perioden frem til slutningen af 2013.

Undersøgelsen sammenligner de første to års dagpengeforløb for de tre grupper af ledige med varierende dagpengeperioder. I undersøgelsen medtages personer, der i starten af 2013 ikke er fyldt 54. Denne afgrænsning foretages for at sikre, at de personer, der i undersøgelsen opbruger deres dagpengeperiode, ikke er berettigede til et seniorjob ved dagpengeperiodens udløb.⁶ Samme alderskriterium anvendes for alle tre grupper af ledige.

Gruppen af inkluderede dagpengemodtagere i undersøgelsen, der starter deres ledighedsforløb i første halvår af 2009, består af ca. 61.400 personer. Gruppen af dagpengemodtagerem, der starter deres ledighedsforløb i første halvår af 2010, består af ca. 54.100 personer, mens gruppen af dagpengemodtagere, der starter deres ledighedsforløb i første halvår af 2011, består af ca. 50.600 personer.

LEDIGHEDSSTART

Præcision i forhold til tidspunktet for start af en ny ledighedsperiode på dagpenge er helt afgørende for en retvisende beskrivelse af afgang til beskæftigelse omkring dagpengeperiodens udløb (Card, Chetty & Weber, 2007). En stigning før dagpengeperiodens udløb tolkes typisk som, at den ledige forudser det kommende udløb og derfor reagerer på udsigten til at miste dagpengeretten, før dette sker. Det er derfor vigtigt at efterstræbe den største grad af præcision i forhold til ledighedsforløbets starttidspunkt for at opnå en retvisende optælling af den tilbageværende dagpengeperiode og dermed en retvisende beskrivelse af adfærden forbundet med udsigten til at miste dagpengeretten.

Hvis det faktiske starttidspunkt for dagpengeforløbets start er tidligere end det, der registreres i opgørelsen, vil den tilbageværende tid med ret til dagpenge overvurderes. Det vil sige, at en person, der forlader dagpengesystemet ved dagpengeperiodens udløb, men som er registreret med en for sen ledighedsstart i forhold til den faktiske, vil fremgå som forladende dagpengesystemet før dagpengeperiodens udløb, selvom dette ikke er tilfældet. Fejlopgørelser af denne karakter vil dermed lede til en misvisende stigning i afgang fra ledighed før dagpengeperiodens ophør,

6. Undersøgelsens resultater påvirkes ikke nævneværdigt ved i stedet at anvende et alderskriterium på højst 53 år i starten af 2013.

selvom den faktiske afgang foregår ved dagpengeperiodens ophør (Card, Chetty & Weber, 2007).

Et nyt dagpengeforløb defineres i undersøgelsen ud fra start på dagpengeudbetaling og en indplaceringsdato i DREAM. Indplaceringsdatoen er indrapporteret fra den relevante a-kasse og angiver datoen for påbegyndelse af et nyt dagpengeforløb med fuld dagpengeret, dvs. med ledighedsanciennitet nul. Kun de ledighedsforløb, hvor udbetalingen af dagpenge ifølge DREAM-databasens ydelsesoplysninger påbegyndes i overensstemmelse med indplaceringsdatoen, inkluderes i undersøgelsen.⁷

I visse tilfælde er der ikke overensstemmelse af de to kriterier for ledighedsstart, dvs. mellem indplaceringsdatoen og ugen, hvori første udbetaling af dagpenge observeres. Denne diskrepans kan fx skyldes karantæne i forbindelse med selvvalgt opsigelse. Ved selvvalgt opsigelse pålægges den ledige en karantæne i en periode på tre uger. Disse tre uger tæller med i ledighedsforløbet, men registreres ikke med ydelse i DREAM-databasen, da karantæneugerne ikke medfører udbetaling af dagpenge.⁸

For observationer, hvor der ikke er overensstemmelse mellem indplaceringsdato og registreret udbetalingsstart, vil der være en betydelig usikkerhed omkring den faktiske tilbageværende dagpengeret, da der ikke findes information om årsagen til den manglende overensstemmelse. Det er således ikke umiddelbart muligt at afgøre, hvilke af de to kriterier der bør anvendes til at definere ledighedsstart. For at opnå den størst mulige grad af sikkerhed omkring længden af den faktisk tilbageværende ledighedsperiode, inkluderes derfor udelukkende observationer, hvor starten på udbetalingen af dagpenge foretages i overensstemmelse med den af a-kassen angivne dato for påbegyndelse af nyt dagpengeforløb med ledighedsanciennitet nul. Anvendelsen af begge kriterier sikrer den største grad af sikkerhed omkring det faktiske starttidspunkt for dagpengeforløbet og dermed for den tilbageværende dagpengeret.

7. Indeværende undersøgelse baserer sig i vid udstrækning på samme opgørelsesmetode som DØR (2013), men adskiller sig fra DØR (2013) ved bl.a. kun at inkludere observationer med relativt stor sikkerhed omkring starttidspunktet for dagpengeforløbet. En overvurdering af den tilbageværende dagpengeret vil lede til en for tidligt observeret stigning i afgangsraten fra dagpengesystemet (Card, Chetty & Weber, 2007).

8. Afgangsraten fra dagpengesystemet til beskæftigelse blandt personer, hvis første dagpengeudbetaling observeres mere end én uge efter ugen for ny indplacering, stiger tidligere end for personer med overensstemmelse mellem indplaceringsdato og dagpengeudbetaling. Afgangsraten når også sit højeste niveau tre uger tidligere for gruppen, hvor der ikke er overensstemmelse mellem indplaceringsdato og første udbetalingsstart.

LEDIGHEDSFORLØB

Et ledighedsforløb starter altså ved udbetalingen af dagpenge, hvor udbetalingen er i overensstemmelse med den af a-kassen angivne indplaceringsdato i et nyt dagpengeforløb med ledighedsanciennitet nul. Ledighed omfatter kontanthjælp og den særlige uddannelsesyldelse, som er de ydelsestyper, der typisk vil være til rådighed for de personer, der ikke opnår beskæftigelse inden dagpengeperiodens udløb. Kapitel 4 viser, hvorledes afgangsraten til beskæftigelse ved dagpengeperiodens udløb påvirkes af, at definitionen af ledighed ikke omfatter eventuel kontanthjælp eller særlig uddannelsesyldelse efter dagpengeperiodens udløb.

En afgang fra ledighed defineres som fem uger uden udbetaling af dagpenge, kontanthjælp, eller særlig uddannelsesyldelse.^{9,10} En dagpengemodtager, der observeres med afgang fra ledighed, defineres med afgang til én af tre mulige kategorier: ”afgang til beskæftigelse”, ”afgang til selvforsørgelse uden beskæftigelse” eller ”afgang til anden offentlig forsørgelse”.

Hvis ingen anden offentlig ydelse udbetales i de fem uger, der efterfølger afgang fra ledighed, og der i samme måned som afgang yderligere observeres indbetalingen af arbejdsmarkedsbidrag fra lønindkomst, defineres afgang fra ledighed som ”afgang til beskæftigelse”. Hvis ingen anden offentlig ydelse udbetales i de 5 uger, der efterfølger afgang fra ledighed, og der i samme måned som afgang ikke observeres indbetalingen af arbejdsmarkedsbidrag fra lønindkomst, defineres afgang fra ledighed som ”afgang til selvforsørgelse uden beskæftigelse”. Hvis en anden offentlig ydelse udbetales i løbet af de fem uger, der efterfølger afgang fra ledighed, defineres afgang fra ledighed som ”afgang til anden offentlig forsørgelse”. Denne kategori inkluderer afgang til sygedagpenge, barselsdagpenge, uddannelse, mm.

Som DØR (2013), anvender denne undersøgelse en definition af ledighedsforløb, der inkluderer det samlede antal uger med udbetaling af dagpenge, kontanthjælp eller den særlige uddannelsesyldelse.¹¹ Således

9. De første seks uger af et eventuelt sygedagpengeforløb tæller ligeledes med i dagpengeforløbet.

10. Undersøgelsens resultater påvirkes ikke nævneværdigt ved i stedet at anvende et mindre restriktivt krav på fire uger uden ydelse til at definere afgang fra dagpengesystemet.

11. Med mindre optællingen af uger i dagpengesystemet er fuldstændig nøjagtig, er det afgørende at tage højde for, at ledighedsforløb kan fortsætte på alternative offentlige ydelser. Kapitel 4 i denne rapport viser, at selv om der tilstræbes en høj nøjagtighed i optællingen af ledighedsforløbs længde, vil der være personer, for hvem længden af perioden med dagpenge undervurderes. Dette resulterer i, at nogle dagpengemodtagere vil overgå til enten kontanthjælp eller den særlige ud-

vil den anvendte afgang fra ledighed vedrøre den sidste observerede afgang fra ledighed i den observerede periode. I tilfælde af at et dagpengeforløb afbrydes med afgang til én af de angivne tre mulige destinationer, men efterfølgende genoptages, vil ledighedsforløbet behandles som en fortsættelse af den allerede påbegyndte brug af dagpengeretten. Anvendelsen af denne definition af ledighedsforløb anvendes for at kunne opnå en vurdering af den samlede brug af dagpengeretten under den kortere maksimale dagpengeperiode. Anvendelsen af en definition af ledighedsforløb, der som Kraka (2013), fokuserer på første ledighedsforløb ændrer ikke ved de overordnede konklusioner i denne undersøgelse.

AFGANG TIL BESKÆFTIGELSE

Som gennemgået i kapitel 2 er det afgørende i tilstrækkelig grad at tage højde for, hvorvidt afgang fra dagpengesystemet ved dagpengeperiodens udløb efter to år er ensbetydende med afgang til ny beskæftigelse. Udfordringen ved at estimere afgang til beskæftigelse består i ikke på misvisende vis at definere ophør af dagpengeudbetaling som en adfærdsbaseret afgang til ny beskæftigelse.

Afgangsraten fra dagpengesystemet ved dagpengeperiodens ophør vil i udgangspunktet være 100 pct. Risikoen for at overvurdere omfanget af overgange til beskæftigelse i forbindelse med dagpengeperiodens ophør er derfor overhængende uden data til at bekræfte beskæftigelse. Muligheden for at betinge på et minimum af beskæftigelse i undersøgelser, der baserer sig på DREAM-databasen alene, har ikke været mulig før 2010, hvor beskæftigelsesoplysninger blev tilføjet databasen. Beskæftigelsesoplysningerne dækker perioden 2008 og fremefter.

Afgang fra ledighed defineres kun som afgang til beskæftigelse, hvis der i afgangsmånedens også observeres beskæftigelse, hvor beskæftigelse defineres ved betalt arbejdsmarkedsbidrag. DREAM-databasen indeholder ikke oplysninger om beskæftigelsens omfang, men blot om der i en given måned er modtaget løn, hvoraf der er indbetalt arbejdsmarkedsbidrag. Betingelsen på beskæftigelse kan således opfattes som et minimumskrav for at sikre, at afgang fra ledighed er sammenfaldende med observationen af lønindkomst.

dannelsesydelse, før den fulde dagpengeperiode er registreret som opbrugt. Ved ikke at tage højde for dette vil effekten af udløb overestimeres, idet personer, der fortsætter i ledighed, sorteres fra inden udløb af dagpengeperioden, og et for lavt antal personer registreres som havende nået slutningen på dagpengeperioden (kapitel 4). De personer, der ikke sorteres fra, har per definition en højere sandsynlighed for at observeres med afgang til beskæftigelse.

En særlig udfordring vedrørende brugen af det lempelige krav til at definere beskæftigelse består i at sikre, at observationen af beskæftigelse ved ledighedsforløbets afslutning også er ensbetydende med en ændring i beskæftigelsesomfanget. Hvis ikke der er tale om et sammenfald mellem afgang fra ledighed og starten på et nyt beskæftigelsesforløb, risikerer man at definere afgang fra dagpengesystemet som en adfærdsbaseret afgang til ny beskæftigelse, selv i tilfælde hvor der ingen ændring er i beskæftigelsesomfanget.

For at sikre, at den estimerede afgang til beskæftigelse med rimelighed kan tolkes inden for en analyseramme, hvor en observeret stigning i afgangsraten ved dagpengeperiodens ophør kan tolkes som opnåelse af ny beskæftigelse foranlediget af et øget incitament til beskæftigelse grundet dagpengeperiodens udløb, anvender denne undersøgelse yderligere en opgørelsesmetode, der fokuserer på tiden til observeret beskæftigelsesstart.

TIDEN TIL BESKÆFTIGELSESSTART

For at sikre, at den anvendte definition af afgang fra ledighed til beskæftigelse dækker over et ændret beskæftigelsesomfang, anvender denne undersøgelse en alternativ opgørelse af tiden i ledighed, hvor ledighedsperioden defineres som tiden fra ledighedsforløbets start til det tidspunkt, hvor den ledige starter et beskæftigelsesforløb. Det relevante beskæftigelsesforløb er det, der observeres ved afgang fra ledighed. Et nyt beskæftigelsesforløb registreres ved en ændring i den branchekode, der er angivet i forbindelse med indbetaling af arbejdsmarkedsbidrag.

I det omfang at en stigning i afgangsraten fra ledighed er sammenfaldende med starten på et nyt beskæftigelsesforløb, vil denne alternative opgørelsesmetode lede til samme estimerede stigning i afgangsraten til beskæftigelse ved dagpengeperiodens udløb som anvendelsen af den oprindelige opgørelsesmetode, der fokuserer på tiden til afgang fra registreret ledighed. Således vil størrelsen af afvigelsen mellem resultaterne fra anvendelsen af de to opgørelsesmetoder være en indikator for omfanget af potentiel overvurdering af beskæftigelseseffekten, jf. Card, Chetty & Weber (2007).

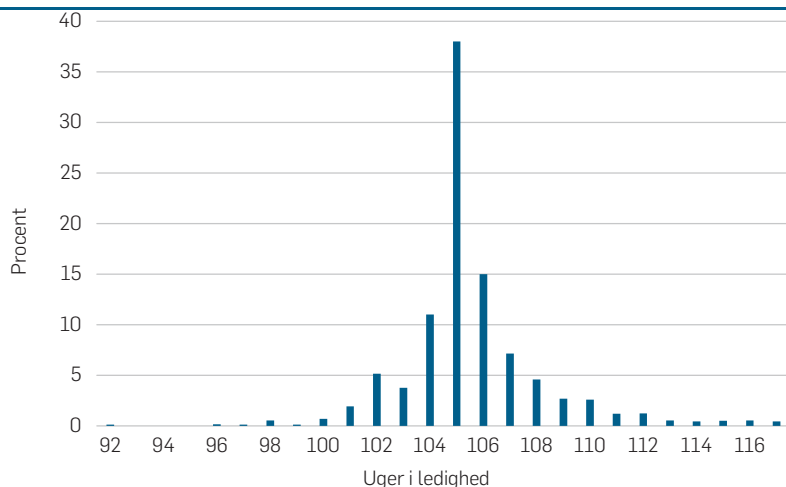
PRÆCISION I OPTÆLLINGEN AF DAGPENGEUGER

På trods af den tilstræbte grad af præcision i forhold til dagpengeforløbs start er det ikke muligt at opnå en fuldstændig nøjagtig optælling af antallet af uger med modtagelse af dagpenge. Der vil således fx være nogle personer, der observeres med overgang til den særlige uddannelsesydelse, før de er registreret med brug af den fulde dagpengeret på 104 uger. Da denne ydelse er målrettet personer, der har opbrugt retten til dagpenge, indikerer dette en undervurdering af den faktisk brugte dagpengeret.

Figur 3.1 viser andelen af det samlede antal dagpengeforløb, der overgår til den særlige uddannelsesydelse, fordelt på antallet af uger med registreret udbetaling af dagpenge. Figuren viser fordelingen for 2011-gruppen og inkluderer perioden tre måneder før udløb af dagpengeperioden på 104 uger og tre måneder efter. Da en betydelig andel af de samlede påbegyndte forløb på uddannelsesydelser har start før 104 ugers dagpengebrug, illustrerer figur 3.1, at det er afgørende at tage højde for muligheden for at afgå til alternative ydelser før det beregnede udløb af dagpengeperioden. Samtidigt illustrerer figuren, at eventuelle stigninger i afgangsraten før det beregnede udløb af dagpengeperioden kan være delvist forårsaget af en overvurdering af den faktisk tilbageværende dagpengeret.

FIGUR 3.1

Dagpengeforløb, der starter i første halvår af 2011 og observeres med overgang til den særlige uddannelsesyldelse, fordelt efter tidspunktet for start på den særlige uddannelsesyldelse. 3 måneder før udløb af dagpengeperioden og 3 måneder efter. Procent.

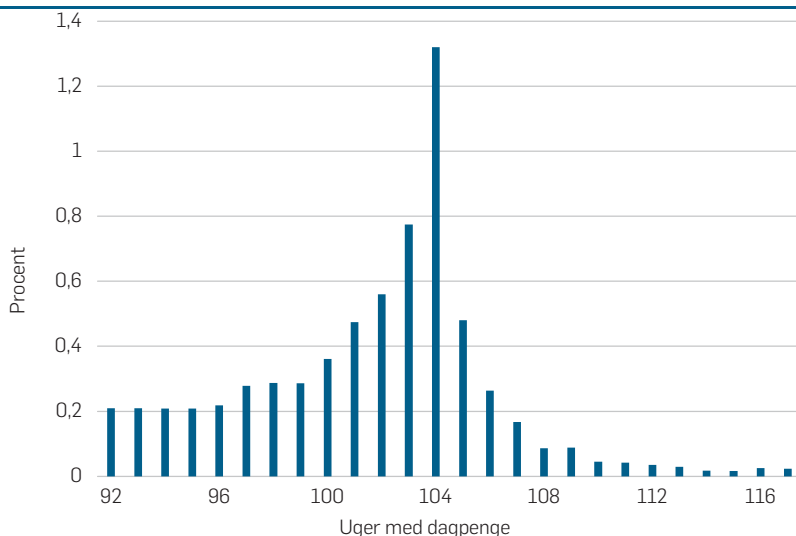
Anm.: Figuren viser fordeling af tidspunktet for start på den særlige uddannelsesyldelse for 2011-gruppen, dvs. for gruppen af dagpengemodtagere med to års dagpengeret.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen.

På tilsvarende vis bliver nogle personer registreret med udbetaling af dagpenge i flere uger, end de ifølge dataudvælgelsen burde være berettiget til. Figur 3.2 viser det samlede antal dagpengeforløb i 2011-gruppen, fordelt på antallet af uger med registreret udbetaling af dagpenge. Figuren viser fordelingen for perioden 3 måneder før udløb af dagpengeperioden på 104 uger, og 3 måneder efter.

FIGUR 3.2

Dagpengemodtagere med ledighedsstart i 2011, fordelt efter samlet antal uger med dagpenge. 3 måneder før udløb af dagpengeperioden og 3 måneder efter. Procent.

Anm.: Figuren viser fordeling af det samlede antal uger med dagpenge for 2011-gruppen, dvs. for gruppen af dagpengemodtagere med to års dagpengerebet, 3 måneder før udløb af dagpengeperioden på 104 uger, og 3 måneder efter. Figuren viser, at der er personer, der registreres med dagpenge i mere end 104 uger, selvom ingen i gruppen burde være berettiget til mere end 104 ugers dagpenge. Figuren viser, at omkring 1,3 procent af det samlede antal dagpengemodtagere i gruppen modtager dagpenge i 104 uger.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen

Figur 3.2 viser, at eventuelle stigninger i afgangsraten efter den beregnede dagpengeperiodes udløb kan skyldes en undervurdering af den faktisk tilbageværende dagpengerebet. Der er altså personer, der registreres med dagpenge i mere end 104 uger, selvom ingen i gruppen burde være berettiget til mere end 104 ugers dagpenge. Hvis afgangsraten til beskæftigelse stiger ved opbrug af dagpengerebet, vil dette give indtryk af, at afgangsraten efter dagpengeperiodens udløb er højere, end det faktisk er tilfældet. Dette betyder yderligere, at beregningen af den samlede beskæftigelseseffekt af udløb af dagpengeperioden, for at tage højde for manglende nøjagtighed i optællingen af uger med dagpenge, bør inkludere ugerne umiddelbart efter det forventede udløb af dagpengeperioden på 104 uger.

AFGANGEN TIL BESKÆFTIGELSE

AFGANGSRATER TIL BESKÆFTIGELSE ("OPGØRELSE 1")

I det følgende sammenlignes afgangsraterne til beskæftigelse for de tre grupper af ledige, der starter deres dagpengeforløb i første halvår af henholdsvis 2009, 2010 og 2011. Gruppen med ledighedsstart i 2011 har en maksimal dagpengeperiode på to år, mens de øvrige grupper har ret til dagpenge i mere end to år. Gruppen med ledighedsstart i 2010 har en maksimal dagpengeperiode på mellem 2,5 og 3 år, mens gruppen med ledighedsstart i 2009 har en maksimal dagpengeperiode på mellem 3,5 og 4 år.

Som gennemgået i kapitel 3 inkluderer undersøgelsen kun de ledighedsforløb, hvor første udbetaling af dagpenge finder sted i overensstemmelse med den af a-kassen indrapporterede indplaceringsdato, der angiver starten på et dagpengeforløb med fuld dagpengeret. Den ledige dagpengemodtager følges, indtil ledighedsforløbet afsluttes med afgang fra ledighed, hvor ledighed omfatter kontanthjælp og den særlige uddannelsesydelse. En afgang defineres altså som fem sammenhængende uger uden modtagelse af dagpenge, kontanthjælp eller den særlige uddannelsesydelse. Som beskrevet i kapitel 3, kan afgang fra ledighed enten gå

til ”anden offentlig forsørgelse”, til ”beskæftigelse” eller til ”selvforsørgelse uden beskæftigelse”.

Afgang til beskæftigelse er i denne del af analysen defineret som afgang fra ledighed, hvor der i samme måned observeres lønindkomst fra beskæftigelse, hvoraf der er betalt arbejdsmarkedsbidrag. Afgang til ”selvforsørgelse” indebærer, at der ikke modtages nogen offentlig ydelse, men at der heller ikke er registreret nogen beskæftigelse.

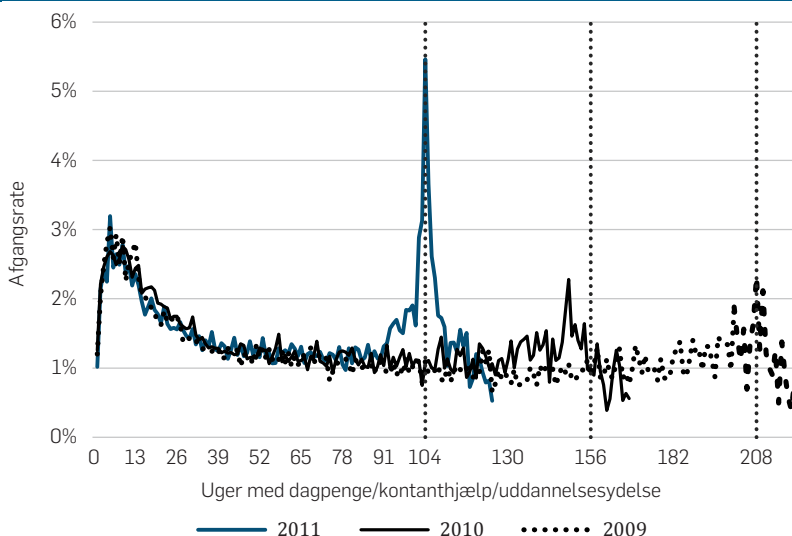
Tiden i ledighed er angivet ved det samlede antal uger med udbetaling af dagpenge, kontanthjælp eller særlig uddannelsesydelse. Eventuelle uger uden udbetaling af en af disse ydelser tæller således ikke som tid i ledighed.¹² Figur 4.1 viser de empiriske afgangsrater fra ledighed til beskæftigelse, fordelt på det samlede antal uger i ledighed, for de tre grupper af ledige.

Afgangsraterne angiver andelen af tilbageværende ledige, der i en given uge observeres med afgang til beskæftigelse. Det vil sige, antallet af personer, der i en given uge observeres med afgang til beskæftigelse som andel af antallet af tilbageværende ledige ved ugens start.

¹² Som tidligere nævnt, ændrer anvendelsen af en definition af ledighedsforløb, der som Kraka (2013), fokuserer på første ledighedsforløb ikke ved de overordnede konklusioner i denne undersøgelse.

FIGUR 4.1

Afgangsrate til beskæftigelse. Særskilt for ledighedsstart i 2011, 2010 og 2009. "Opgørelse 1". Procent.

Anm.: Figuren viser de empiriske afgangsrater til beskæftigelse for de tre grupper af ledige, der starter deres dagpengeforløb i første halvår af henholdsvis 2009, 2010 og 2011. 2011-gruppen har en maksimal dagpengeperiode på to år, mens de øvrige grupper har ret til dagpenge i mere end to år. 2010-gruppen har en maksimal dagpengeperiode på mellem 2,5 og 3 år, mens 2009-gruppen har en maksimal dagpengeperiode på mellem 3,5 og 4 år.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen.

Figuren viser næsten identiske afgangsrater for alle tre grupper af ledige i de første ca. 90 uger med dagpenge. Dette er i overensstemmelse med resultatet i Kraka (2013), der fokuserer på første ledighedsforløb. For alle tre grupper gælder det, at afgangsraten til beskæftigelse er på godt 2,5 pct. pr. uge i ledighedsforløbets første tre måneder. Herefter falder afgangsraten til godt 1 pct. pr. uge efter et år, hvorefter afgangsraten udvikler sig med en let aftagende tendens til ca. 1 pct. i uge 90.

For grupperne af personer med ledighedsstart i første halvår af henholdsvis 2009 og 2010 fortsætter den stabile udvikling i afgangsraten på omkring 1 pct. pr. uge. Afgangsraten for gruppen af personer med ledighedsstart i første halvår af 2011 stiger imidlertid brat fra uge 92 frem til uge 101, hvor den ugentlige afgangsrate når knap 2 pct. I de sidste tre uger af den maksimale dagpengeperiode på to år fortsætter stigningen i afgangsraten for 2011-gruppen endnu mere markant, til ca. 5,5 pct. i dagpengeperiodens sidste uge. Efter dagpengeperiodens udløb falder

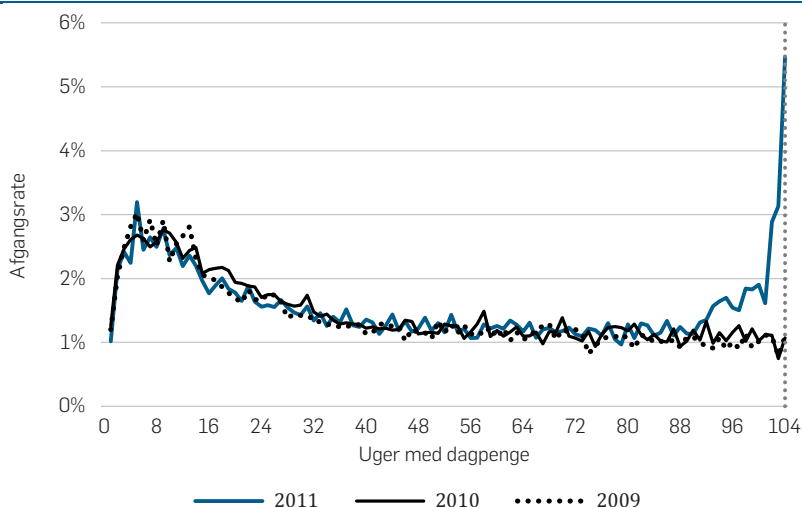
afgangsrate igen brat til omkring niveauet for de to øvrige grupper. Størrelsen på stigningen ved dagpengeperiodens udløb er sammenligneligt med DØR (2013).

For gruppen med ledighedsstart i 2010 stiger afgangsraten en anelse fra omkring uge 130, og for gruppen med ledighedsstart i 2009 stiger afgangsraten fra omkring uge 182. Stigningerne i afgangsraten for begge grupper stemmer således overens med det tidligste tidspunkt for udløb af dagpengeperioden. For 2010-gruppen udløber dagpengeperioden efter 2,5-3 år (uge 130-156) og for 2009-gruppen efter 3,5-4 år (uge 182-208). Udløbstidspunktet er således jævnt fordelt over et halvt år, hvilket til dels kan forklare, hvorfor der ikke observeres nogen brat stigning som for 2011-gruppen.

Figur 4.2 angiver udviklingen i afgangsraterne fra figur 4.1, blot for de første to år med dagpenge alene og tydeliggør sammenfaldet mellem afgangsraterne for de tre grupper af ledige i de første 90 uger med dagpenge. Dette sammenfald indikerer, at afgang til beskæftigelse tilsyneladende ikke har været anderledes for 2011-gruppen end for de øvrige grupper med længere maksimal ledighedsperiode i det første år og ni måneder af den maksimale dagpengeperiode på to år.

FIGUR 4.2

Afgangsrate til beskæftigelse. Særskilt for ledighedsstart i 2011, 2010 og 2009. "Opgørelse 1", første 2 år af ledighedsforløb. Procent.

Anm.: Figuren viser de empiriske afgangsrater til beskæftigelse for de tre grupper af ledige, der starter deres dagpengeforløb i første halvår af henholdsvis 2009, 2010 og 2011, i de første to år med dagpenge. 2011-gruppen har en maksimal dagpengeperiode på to år, mens de øvrige grupper har ret til dagpenge i mere end to år. 2010-gruppen har en maksimal dagpengeperiode på mellem 2,5 og 3 år, mens 2009-gruppen har en maksimal dagpengeperiode på mellem 3,5 og 4 år.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen.

Et andet bemærkelsesværdigt forhold ved figur 4.2 er størrelsen på stigningen i afgangsraten for 2011-gruppen. Under antagelse af at afgangsraten til beskæftigelse for 2011-gruppen i fraværet af halveringen af dagpengeperioden havde fortsat på samme niveau som afgangsraterne for de øvrige to grupper (kontrolgrupperne), angiver forskellen mellem 2011-gruppens afgangsrater og kontrolgruppernes afgangsrater et udtryk for beskæftigelseseffekten ved udløb af dagpengeperioden på to år, for personer, der nærmer sig dagpengeperiodens udløb. Således indikerer figur 4.2, at udløbet af dagpengeperioden efter to år leder til en stigning i afgangsraten på ca. 450 pct. i dagpengeperiodens sidste uge.

Som nævnt i gennemgangen af litteraturen i kapitel 2 ligger estimer af effekten af dagpengeperiodens udløb i gennemsnit på en stigning i afgangsraten på 80 pct. (Filges, Geerdsen m.fl., 2013). Dette gennemsnit dækker over både lavere og højere estimer, men alle under en stigning på omkring 450 pct., som figur 4.2 indikerer. Selvom der er tale

om såkaldte empiriske afgangsrater, der ikke er et produkt af en egentlig estimeret økonometrisk model, bør størrelsen af den indikerede effekt i figur 4.2 derfor give anledning til overvejelser om, hvorvidt stigningen ved dagpengeperiodens udløb er udtryk for en overvurdering af den faktiske beskæftigelseseffekt.

Som tidligere nævnt er risikoen overhængende for at overvurdere beskæftigelseseffekten ved udløb af dagpengeperioden ved denne type opgørelser. Årsagen er, at afgangsraten fra dagpengesystemet i udgangspunktet vil være 100 pct. Herefter betinges på ikke længere at modtage en anden ydelse, samt at der observeres en lønindkomst fra beskæftigelse i samme måned som afgang fra dagpenge observeres. Givet dette relativt lempelige krav til registrering af beskæftigelse og givet det forhold, at eventuelle misvisende registreringer kun vil lede til en overvurdering af den faktiske beskæftigelseseffekt, bør stigningen i afgangsraten for 2011-gruppen i figur 4.2 anses for et øvre skøn af den faktiske beskæftigelses-effekt.

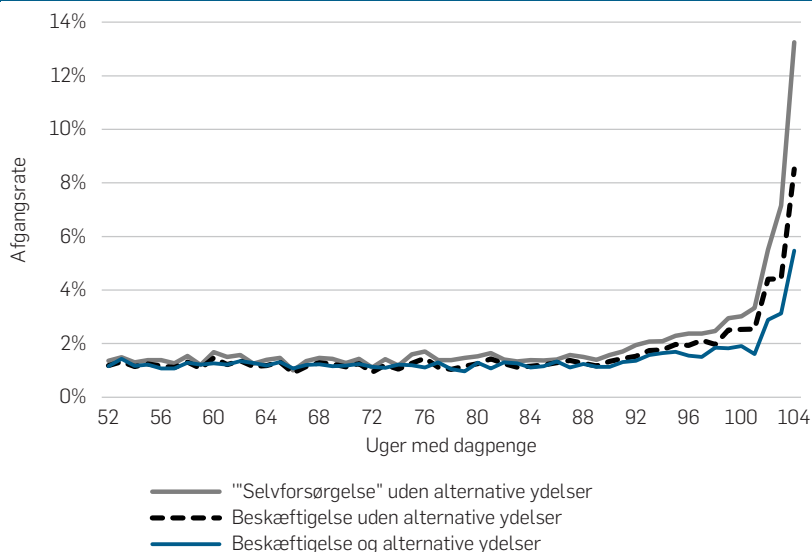
Det følgende afsnit ser nærmere på potentielle kilder til overvurdering af beskæftigelseseffekten af udløb af dagpengeperioden. Herudover viser afsnittet, at en stor del af den meget markante stigning i afgangsraten i dagpengeperiodens sidste tre uger kan tilskrives personer, der opbruger dagpengeretten, mens de deltager i løntilskudsordningen.

KILDER TIL OVERVURDERING AF STIGNINGEN I AFGANGSRATEN

Figur 4.3 viser den ugentlige afgangsrate for 2011-gruppen i andet år af den maksimale dagpengeperiode på to år ved tre forskellige opgørelsesmetoder. Den nederste kurve angiver afgangsraten som vist i figur 4.2, hvor der betinges på observation af lønindkomst, for at bekræfte beskæftigelse. Herudover tages højde for muligheden for at fortsætte på de alternative ydelser, kontanthjælp og den særlige uddannelsesydelse.

FIGUR 4.3

Afgangsrate for dagpengemodtagere med ledighedsstart i 2011. Særskilt for opgørelsesmetode. 2. år med dagpenge. Procent.

Anm.: Figuren viser, ved tre forskellige opgørelsesmetoder, afgangsraten for 2011-gruppen i andet år af den maksimale dagpengeperiode på to år. Den nederste kurve angiver afgangsraten, hvor der betinges på observation af lønindkomst og tages højde for muligheden for at fortsætte på de alternative ydelser, kontanthjælp og den særlige uddannelsesydelse. Den mellemste kurve viser afgangsraten, hvor der igen er betinget på observation af beskæftigelse, men hvor der ikke tages højde for overgangen til alternative ydelser ved afslutningen af dagpengeforløbet. Den øverste kurve viser afgangsraten i tilfældet, hvor der hverken er betinget på beskæftigelsesoplysninger eller taget højde for overgangen til alternative ledighedsydelse.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen.

Den mellemste kurve viser afgangsraten, hvor der igen er betinget på observation af beskæftigelse, men hvor der ikke tages højde for muligheden for overgange til alternative ydelser omkring afslutningen af dagpengeforløbet. Ved denne opgørelsesmetode stiger afgangsraten til over 8 pct. ved dagpengeperiodens udløb. Den højere afgangsrate skyldes imidlertid ikke, at det registrerede antal personer, der afgår til beskæftigelse, er højere end for den nederste kurve – det er tværtimod lavere i hver uge op til udløb – men derimod at antallet af tilbageværende ledige er lavere. Dette skyldes, at personer med afgang til kontanthjælp og den særlige uddannelsesydelse, før registreret opbrug af den fulde dagpengeperiode, er sorteret fra før slutningen af dagpengeperioden (uge 104). Den større stigning skyldes således, at personer, der faktisk fortsætter i ledighed, og

som derfor bør indgå i opgørelsen, ikke tælles med i beregningen af andelen, der overgår til beskæftigelse ved dagpengeperiodens udløb.

Den øverste kurve viser afgangsraten i tilfældet, hvor der hverken er betinget på beskæftigelsesoplysninger eller taget højde for overgangen til alternative ledighedsydelse. Der betinges derimod udelukkende på ikke at modtage nogen ydelse i fem uger efter dagpengeophør, defineret som ”selvforsørgelse”. Ved denne opgørelsesmetode stiger afgangsraten i dagpengeperiodens sidste uge til 13 pct.

Givet følsomheden af den beregnede afgangsrate ved dagpengeperiodens udløb, samt det forhold at selv den mindste af de tre stigninger i afgangsraten er væsentligt større end, hvad der typisk findes i den videnskabelige litteratur, er spørgsmålet således, om det at betinge på lønindkomst i samme måned som afgang fra dagpenge observeres, er en tilstrækkelig betingelse. Det vil sige, om det i for høj grad er muligt at opfylde kriterier for afgang til beskæftigelse uden nødvendigvis at have øget graden af beskæftigelse i forbindelse med afgang fra dagpengesystemet. Hvis kravet der definerer afgang til beskæftigelse er for lempeligt, vil nogle altså defineres med afgang til beskæftigelse, uanset at der ingen adfærdsbaseret ændring i beskæftigelsesstatus er fundet sted.

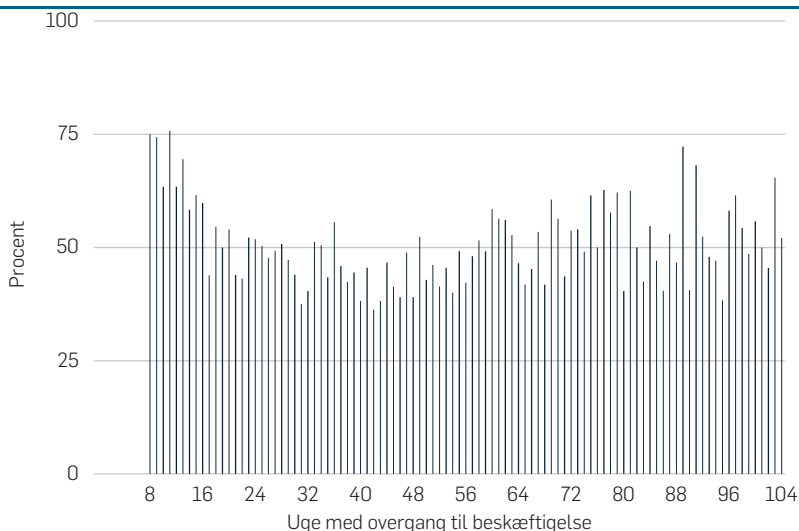
OBSERVATION AF LØNINDKOMST

Figur 4.4 angiver hyppigheden af at være registreret med lønindkomst før afgang fra dagpengesystemet, og belyser dermed risikoen for at fejlregistrere afgange fra dagpengesystemet som afgang til beskæftigelse. Jo større omfanget af registreret lønindkomst er, før dagpengesystemet forlades, desto mere lempeligt er kravet for registrering af afgang til beskæftigelse. Fordelt på tidspunktet for afgang til beskæftigelse angiver figur 4.4 andelen af ledige, der også seks uger før afgang til beskæftigelse var registreret med en lønindkomst. Figuren viser, at cirka halvdelen af de personer, der registreres med afgang til beskæftigelse i uge 104, også var registreret med lønindkomst minimum en måned før afgang fra dagpengesystemet.¹³

13. Det skal understreges, at lønoplysninger for afgang fra ledighed som udgangspunkt kun er problematiske ved dagpengeperiodens udløb, hvor dagpengemodtagere per definition må forlade dagpengesystemet.

FIGUR 4.4

Andelen af dagpengemodtagere med ledighedsstart i 2011, der 6 uger før afgang fra ledighed var registreret med en lønindkomst. Fordelt på ugen med afgang fra ledighed til beskæftigelse. Procent.

Anm.: Figuren viser andelen af personer, der 6 uger før afgang fra ledighed var registreret med en lønindkomst, fordelt på ugen med afgang fra ledighed til beskæftigelse. Figuren er baseret på observationer, hvor det sidste registrerede ledighedsforløb var af minimum 6 ugers varighed. Der er ingen observationer for uge 1-6.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen.

Det betydelige omfang af registreret beskæftigelse før afgang fra dagpengesystemet betyder, at det at betinge på lønindkomst ved afgang fra dagpengesystemet ikke nødvendigvis er tilstrækkeligt til at bekræfte nystartet beskæftigelse ved dagpengeperiodens udløb. Således kan det langt fra udelukkes, at en del af den observerede stigning i afgangsraten for 2011-gruppen i figur 4.2 ikke skyldes ændret beskæftigelsesomfang, men blot en mekanisk sammenhæng mellem det at miste retten til dagpenge og samtidig have en tilknytning til arbejdsmarkedet af ukendt omfang.

Da kravet om at observere lønindkomst ved afgang fra dagpengesystemet ikke er særlig restriktivt, risikerer man altså at definere afgang fra dagpengesystemet som sammenfaldende med start på ny beskæftigelse, selvom dette ikke nødvendigvis er tilfældet.

Eventuel mistanke om overvurdering af beskæftigelseseffekten knytter sig, som tidligere vist, til dagpengeperiodens tre sidste uger, hvor afgangsraten stiger meget markant. Spørgsmålet er således i første omgang, hvilke grupper af dagpengemodtagere der samtidig med at være registreret som dagpengemodtagere kan tænkes at have en tilstrækkelig lønindkomst til ikke at gøre brug af de alternative ydelser kontanthjælp eller uddannelsesyndelse, ved udløb af dagpengeperioden. Der er som udgangspunkt to grupper af oplagte kandidater, som er personer med supplerende dagpenge og personer i løntilskud.

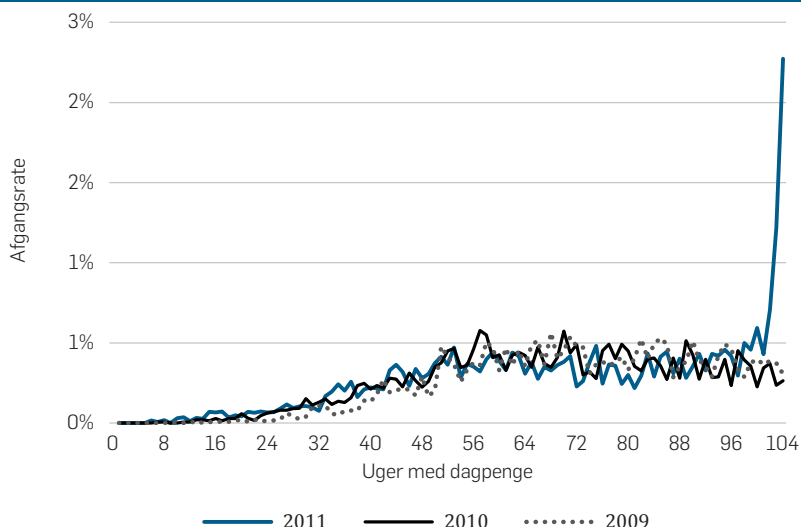
Både deltagelse i løntilskudsordningen og modtagelse af supplerende dagpenge tæller med i brugen af dagpengeperioden. Personer, der modtager supplerende dagpenge, vil være registreret med lønindkomst, samtidig med at de modtager dagpenge. Hvis personer med supplerende dagpenge i slutningen af dagpengeforløbet forlader ledighed, vil de automatisk registreres som værende afgået til beskæftigelse, uanset om beskæftigelsesomfanget er øget. Der er imidlertid blot 43 observationer af personer med afgang fra ledighed i de tre sidste uger af dagpengeperioden, der modtager supplerende dagpenge umiddelbart før afgang fra ledighed. Gruppen af personer, der deltager i løntilskudsordningen ved udløb af deres dagpengeperiode, og som forlader den registrerede ledighed i en af de sidste tre uger af dagpengeperioden, består af 120 personer. Personer i løntilskud vil typisk modtage arbejdsmarkedsbidragspligtig løn. Ligesom personer, der modtager supplerende dagpenge, vil personer, der afslutter deres ledighedsforløb, mens de deltager i løntilskudsordningen, uden at fortsætte på alternative ydelser, derfor automatisk registreres som afgået til beskæftigelse, uanset om beskæftigelsesomfanget har ændret sig.

PERSONER I LØNTILSKUD VED UDLØB AF DAGPENGEPERIODEN

Figur 4.5 viser afgangsraten til beskæftigelse for personer, der afslutter deres ledighedsforløb som deltagere i løntilskudsordningen. For de tre sidste uger af den maksimale dagpengeperiode viser figuren en tydelig indikation af en mekanisk sammenhæng mellem at afslutte sit ledighedsforløb, som deltager i løntilskudsordningen, og at blive defineret som afgået til beskæftigelse. Den meget bratte stigning i afgangsraten til beskæftigelse i dagpengeperiodens sidste tre uger tyder altså på, at det at opbruge sin dagpenge, samtidig med at man deltager i løntilskudsordningen, automatisk leder til en definition af afgang til beskæftigelse, som ikke nødvendigvis indebærer en ændret adfærd i forhold til beskæftigelse.

FIGUR 4.5

Afgangsrate til beskæftigelse for personer, der afslutter ledighed som deltagere i løntilskudsordningen. Særsklit for ledighedsstart i 2011, 2010 og 2009. Procent.

Anm.: Figuren viser afgangsraterne til beskæftigelse i de første to år med dagpenge blandt personer, der afslutter deres ledighedsforløb som deltagere i løntilskudsordningen.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen.

Problematikken vedrørende definitionen af afgang til beskæftigelse og deltagelse i løntilskudsordningen består af to dele. En del vedrører muligheden for fejlopgørelse, en anden vedrører mulig fejltolkning.

Muligheden for fejlopgørelse opstår, idet personer i løntilskud får udbetalt løn fra arbejdsgiveren. Da der betales arbejdsmarkedsbidrag af denne løn, vil måneder, hvori den ledige har deltaget i løntilskud, registreres som måneder med beskæftigelse. Dette betyder, at personer, der er i løntilskud i samme måned som dagpengeperioden udløber, automatisk registreres som værende afgået til beskæftigelse i samme uge, som dagpengeperioden ophører, hvis ikke de fortsætter på anden offentlig indkomstoverførsel, uanset om de har opnået beskæftigelse.

Denne opgørelsesmæssige problemstilling vil føre til en overvurdering af den faktiske afgang til beskæftigelse ved dagpengeperiodens ophør for personer, der ikke fortsætter på anden offentlig indkomstoverførsel inden for fem uger efter dagpengeperiodens udløb. Men også for

personer, der ved dagpengeperiodens ophør fortsætter i løntilskudsjobbet, blot på ordinære vilkår, vil afgangsraten ved dagpengeperiodens udløb potentielt være misvisende, idet arbejdsgiverens beslutning om at fortsætte ansættelsen på ordinære vilkår ikke kan sidestilles med en incitamentseffekt, der har øget søgeintensiteten eller beskæftigelsesvilligheden hos deltageren i løntilskudsordningen.

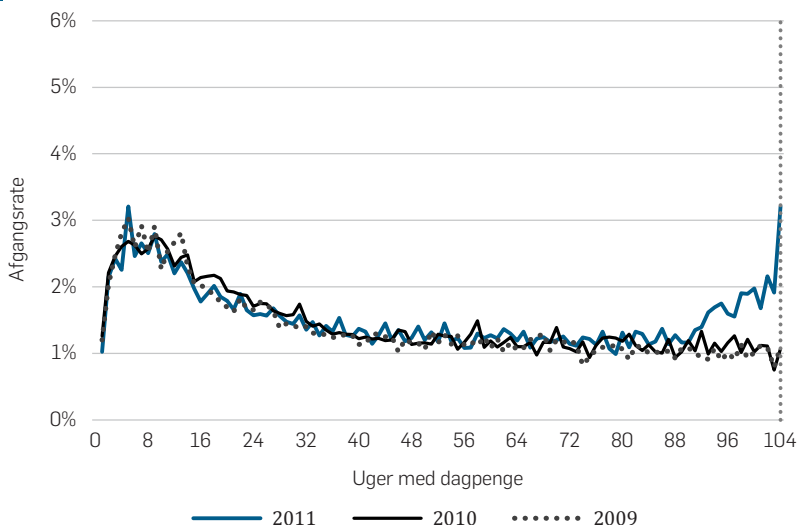
Givet usikkerheden omkring den egentlige adfærdsmæssige reaktion på udløb af dagpengeperioden blandt personer, der er i beskæftigelse ved udløb af dagpengeperioden, foretages opgørelsen af afgangsraten til beskæftigelse i det følgende afsnit ved udeladelse af personer, der enten er i løntilskud eller modtager supplerende dagpenge i dagpengeperiodens sidste tre uger. I det følgende refererer ”opgørelse 1” til opgørelsen, der inkluderer denne gruppe af deltagere i løntilskudsordningen og modtagere af supplerende dagpenge, mens ”opgørelse 2” referer til opgørelsen uden denne gruppe.

AFGANGSRATER TIL BESKÆFTIGELSE ("OPGØRELSE 2")

Figur 4.6 viser afgangsraten til beskæftigelse ved udeladelse af de 163 personer, der enten modtager supplerende dagpenge eller deltager i løntilskudsordningen ved afslutningen af deres dagpengeforløb, og som forlader ledighed i de tre sidste uger af dagpengeperioden.

FIGUR 4.6

Afgangsrate til beskæftigelse. Særskilt for ledighedsstart i 2011, 2010 og 2009. 2011-gruppen er eksklusive personer, der i slutningen af ledighedsforløbet deltager i løntilskudsordningen eller modtager supplerende dagpenge og afslutter deres ledighedsforløb i de sidste tre uger af den maksimale dagpengeperiode på to år. "Opgørelse 2". Procent.

Anm.: Figuren viser de empiriske afgangsrater til beskæftigelse for de tre grupper af ledige, der starter deres dagpengeforløb i første halvår af henholdsvis 2009, 2010 og 2011 i de første to år med dagpenge. 2011-gruppen er eksklusive personer, der i slutningen af ledighedsforløbet deltager i løntilskudsordningen eller modtager supplerende dagpenge og afslutter deres ledighedsforløb i de sidste tre uger af den maksimale dagpengeperiode på to år.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen.

Figuren viser en markant mindre beregnet afgangsrate ved dagpengeperiodens udløb, sammenlignet med den oprindelige stigning til 5,5 pct. ("opgørelse 1", figur 4.2). Ved udeladelse af de observationer, der gav anledning til mistanke om misvisende registrering af en adfærdsbaseret afgang til ny beskæftigelse, stiger afgangsraten til godt 3 pct. i dagpengeperiodens sidste uge. Udeladelsen af den udvalgte gruppe kan altså forklare omkring 2,5 procentpoint af den oprindelige stigning på 5,5 pct.

Stigningen i afgangsraten til godt 3 pct. udgør en stigning på ca. 200 pct., hvilket fortsat er et relativt højt estimat sammenlignet med litteraturen i øvrigt, men i langt større overensstemmelse hermed end den oprindelige stigning på over 400 pct. I det følgende afsnit diskuteres,

hvorvidt personer i løntilskudsordningen ved dagpengeperiodens udløb bør inkluderes i beregningen af beskæftigelseseffekten.

MED ELLER UDEN DEN UDVALGTE GRUPPE?

Stigninger i afgangsrater til beskæftigelse ved dagpengeperiodens udløb forklares ved, at den ledige øger sin søgeintensitet og villighed til at påtage sig et givet job. Personer, der ender deres dagpengeperiode på løntilskud, har allerede ved dagpengeperiodens udløb påtaget sig beskæftigelse, der kan sidestilles ordinære vilkår. Det, at arbejdsgiveren ved ordningens ophør er villig til at forlænge ansættelsen blot på ordinære vilkår, kan derfor ikke umiddelbart tilskrives den lediges øgede villighed til at påtage sig et givet job, idet den ledige allerede inden dagpengeperiodens ophør var villig til at påtage sig samme job. Der vil selvsagt heller ikke være tale om bredere jobsøgning

For personer, der afslutter deres dagpengeperiode på løntilskudsordningen og derefter forlænges i det pågældende job på ordinære vilkår, vil en mere retvisende beskrivelse af ledighedsforløbet derfor antageligvis definere afgang til beskæftigelse som findende sted ved starten af det pågældende beskæftigelsesforløb. Dette er den anvendte definition i den alternative opgørelsesmetode, der fokuserer på starten på beskæftigelsesforløbet i kapitel 5.

En naturlig indvending mod det forhold, at resultatet af den oprindelige opgørelsesmetode skulle være en overvurdering af den faktiske beskæftigelseseffekt, er, at personer, der ikke kan forsørge sig selv, vil være berettiget til kontanthjælp eller den særlige uddannelsesydelse. Det forhold, at en person ikke gør brug af en af disse muligheder, indikerer, at personen faktisk kan forsørge sig selv uden offentlig ydelse.

Selvom dette formentlig er korrekt, vil en definition af personer, der ikke benytter sig af offentlige ydelser, som værende afgået til beskæftigelse være misvisende i forhold til den typiske fortolkning af resultaterne, hvis ikke der er tale om en ændring i arbejdsmarkedstilknytning.

Som nævnt, kan en stigning i afgangsraten til beskæftigelse ved dagpengeperiodens udløb forklares med en øget søgeintensitet og villighed til at påtage sig et givet job på grund af udsigten til at miste retten til dagpenge. Hvis personer, der ikke ændrer beskæftigelsesomfang ved dagpengeperiodens udløb, defineres, som om de forlader dagpengesystemet, fordi de til gengæld øger deres beskæftigelsesomfang, vil resulta-

tet af denne opgørelse lede til en misvisende konklusion om den adfærdsbaserede beskæftigelseseffekt af en forkortet dagpengeperiode.

Således kan den oprindelige opgørelsesmetode anvendes til at belyse, hvor mange der forlader dagpengesystem, og som formentlig har en tilknytning til arbejdsmarkedet, der muliggør uafhængighed fra anden offentlig forsørgelse. Opgørelsen kan dog ikke nødvendigvis anvendes til at belyse, hvor mange der øger beskæftigelsesomfanget på grund af udsigten til at miste dagpengeretten, som er den adfærdsbaserede reaktion, der definerer en beskæftigelseseffekt.

Det, der kunne tale for at inkludere de pågældende personer i beregningen af beskæftigelseseffekten, ville være, at de i måneden efter afgang fra dagpengesystemet blev observeret med en ny branchekode, hvilket ville indikere et ansættelsesskift. Der er imidlertid blot 7 personer, der i måneden efter den registrerede afgang fra ledighed observeres med en anden branchekode end den, de var registreret med under løntilskudsordningen.

TIDEN TIL BESKÆFTIGELSESSTART

AFGANGSRATER TIL BESKÆFTIGELSE ("ALTERNATIV OPGØRELSE")

Til forskel fra den tidligere opgørelse af afgang fra ledighed til beskæftigelse, der definerede afgang til beskæftigelse ved tidspunktet for afgang fra ledighed ("opgørelse 1" og "opgørelse 2"), defineres afgang til beskæftigelse i det følgende ved starttidspunktet for den beskæftigelse, der registreres ved afgang fra ledighed.

Formålet med den alternative opgørelsesmetode er at belyse, hvorledes stigningen i afgangsraten fra ledighed er sammenfaldende med en stigning i antallet af påbegyndte beskæftigelsesforløb. I det omfang at afgang fra ledighed ikke er sammenfaldende med en stigning i afgangsraten til ny beskæftigelse, illustrerer forskellen mellem opgørelsesmetoderne omfanget af registrerede afgange fra ledighed, der ikke kan bekræftes som en stigning i beskæftigelsesomfanget, og derfor ikke nødvendigvis kan tolkes som en ændring i adfærd foranlediget af den kortere dagpengeperiode.

De to opgørelsesmetoder vil lede til samme resultater, i det omfang at afgang fra dagpengesystemet er sammenfaldende med starten på

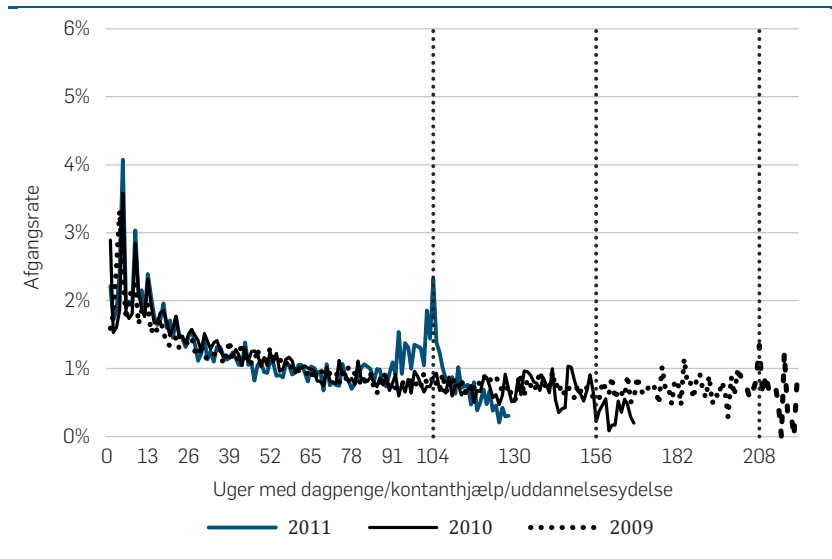
et nyt beskæftigelsesforløb. Et nyt beskæftigelsesforløb defineres som en ændring i branchekoden i DREAM. Den oprindelige opgørelsesmetode vil afvige fra denne alternative opgørelsesmetode, i det omfang at personer forlader dagpengesystemet uden at registreres med en ny branchekode. Således kan forskellen mellem den oprindelige og den alternative opgørelsesmetode anvendes til at vurdere omfanget af potentiel overvurdering af beskæftigelseseffekten.

Da det ikke kan udelukkes, at personer med arbejdsmarkedstilknnytning, der er startet inden dagpengeperiodens udløb, ved udløb af dagpengeperioden fx øger antallet af ugentlige arbejdstimer i samme job, eller at personer skifter job til et med samme branchekode, bør det understreges, at resultatet af opgørelsen ikke skal anses som mere korrekt end den oprindelige opgørelsesmetode. Resultatet af den alternative opgørelsesmetode viser imidlertid, i hvor høj grad stigningen i afgangsraten ved dagpengeperiodens ophør er sammenfaldende med en stigning i registreringen af ændret beskæftigelse. En stigning i afgangsraten ved den alternative opgørelsesmetode kan således tolkes som den del af den oprindelige stigning i afgangsraten, der kan bekræftes som ny beskæftigelse.

Resultatet af beregningen af afgangsrater til beskæftigelse ved den alternative metode, hvor afgang til beskæftigelse defineres ved tidspunktet for starten på den beskæftigelse, der registreres ved afgang fra ledighed, fremgår af figur 5.1.

FIGUR 5.1

Afgangsrate til beskæftigelse. Særskilt for ledighedsstart i 2011, 2010 og 2009. "Alternativ opgørelse". Procent

Anm.: Figuren viser de empiriske afgangsrater til beskæftigelse for de tre grupper af ledige, der starter deres dagpengeforløb i første halvår af henholdsvis 2009, 2010 og 2011. Afslutningen af ledighedsforløbet defineres på det tidspunkt, hvor det beskæftigelsesforløb, der observeres ved afgang fra ledighed, påbegyndes.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen.

Afgangsraterne til "bekræftet ny beskæftigelse" fra den alternative opgørelsesmetode i figur 5.1 er beregnet på baggrund af samme observationer som "opgørelse 1" i figur 4.1. Afgangsraterne dækker også over samme antal personer, der opnår beskæftigelse. De to opgørelsesmetoder adskiller sig dermed alene på definitionen af tidspunktet for afgang til beskæftigelse.

Bortset fra nogle større udsving, særligt i dagpengeperiodens første 26 uger, følger udviklingen i afgangsraterne i figur 5.1 samme mønster som udviklingen i afgangsraterne, der resulterede fra den tidligere anvendte opgørelsesmetode ("opgørelse 1", figur 4.1).¹⁴ Afgangsraterne for alle tre grupper af ledige følger således hinanden gennem hele

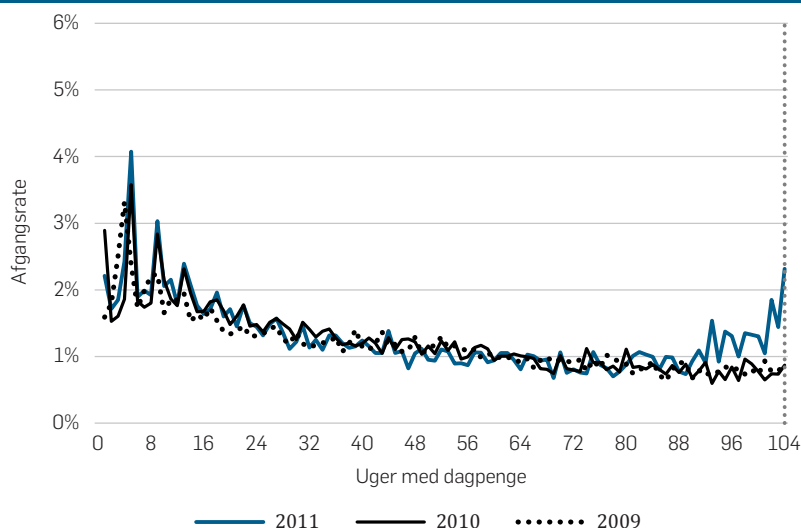
14. De store udsving i starten af dagpengeperioden skyldes, at beskæftigelsesoplysningerne er opgjort månedligt, og at mange personer med kortere dagpengeforløb aldrig registreres uden den beskæftigelseskode, som de også har, når de forlader dagpengesystemet.

dagpengeperioden frem til uge 92, hvor afgangsraten til beskæftigelse stiger for 2011-gruppen.

Den mest bemærkelsesværdige forskel i resultatet fra ”opgørelse 1” og den alternative opgørelsesmetode er den markant mindre stigning i afgangsraten til beskæftigelse ved og efter dagpengeperiodens udløb. Figur 5.2 viser udviklingen i de første to år med dagpenge alene.

FIGUR 5.2

Afgangsrate til beskæftigelse, første 2 år af dagpengeperioden. Særsilt for ledighedsstart i 2011, 2010 og 2009. ”Alternativ opgørelse”. Procent.

Anm.: Figuren viser de empiriske afgangsrater til beskæftigelse for de tre grupper af ledige, der starter deres dagpengeforløb i første halvår af henholdsvis 2009, 2010 og 2011 i de første to år med dagpenge. Afslutningen af ledighedsforløbet defineres på det tidspunkt, hvor det beskæftigelsesforløb, der observeres ved afgang fra ledighed, påbegyndes.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen.

Figuren indikerer en stigning i afgangsraten i dagpengeperiodens sidste uge på ca. 160 pct. sammenlignet med kontrolgrupperne i samme uge. Selvom denne indikerede beskæftigelseseffekt således er væsentligt lavere end stigningen på ca. 450 pct. fra den oprindelige opgørelsesmetode (”opgørelse 1”), skal det understreges, at en stigning på 160 pct. fortsat indikerer en relativt stor effekt sammenlignet med den eksisterende videnskabelige litteratur på området. Effekten indikeret i figur 5.2 bør altså

kun betragtes som beskeden sammenlignet med resultatet fra ”opgørelse 1” ved den oprindelige opgørelsesmetode.

AFVIGELSER MELLEM DE TO OPGØRELSESMETODER

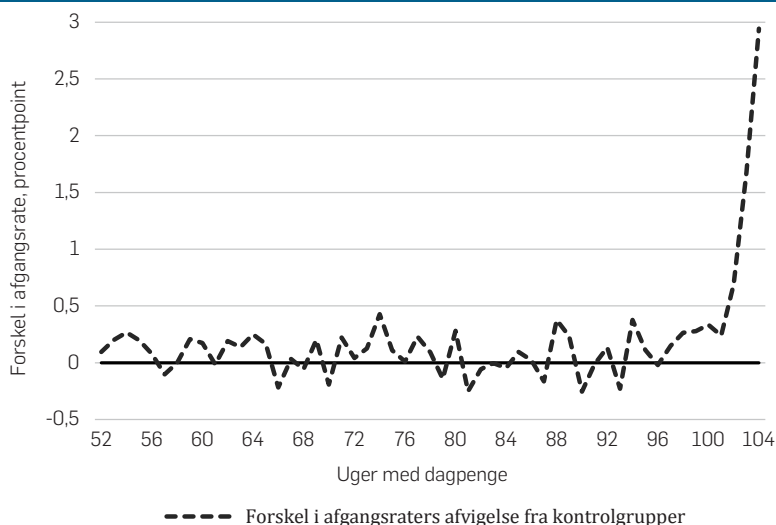
I det følgende opgøres forskellen mellem den alternative opgørelsesmetode og den oprindelige. Den oprindelige opgørelsesmetode udgøres af henholdsvis ”opgørelse 1” og ”opgørelse 2”. Forskellen mellem den alternative og den oprindelige opgørelsesmetode afspejler omfanget af potentiel overvurdering af den faktiske beskæftigelseseffekt ved den oprindelige opgørelsesmetode. Idet den alternative opgørelsesmetode angiver omfanget af nystartede beskæftigelsesforløb ved dagpengeperiodens udløb, angiver forskellen mellem opgørelsesmetoderne det omfang, hvor med stigningen i afgangsraten til beskæftigelse ved den oprindelige opgørelsesmetode ikke kan bekræftes med en tilsvarende observeret stigning i beskæftigelsesomfanget.

ALTERNATIV OPGØRELSESMETODE OG ”OPGØRELSE 1”

Beskæftigelseseffekten er givet ved 2011-gruppens afvigelse fra de øvrige grupper af ledige, 2010- og 2009-gruppen. Figur 5.3 angiver forskellen mellem den indikerede beskæftigelseseffekt fra ”opgørelse 1” og den indikerede beskæftigelseseffekt fra den alternative opgørelsesmetode. Figuren viser kun mindre forskelle i afvigelsen fra kontrolgruppernes afgangsrater mellem de to opgørelsesmetoder gennem næsten hele andet år af den maksimale dagpengeperiode på to år.

FIGUR 5.3

Forskel mellem afgangsraten til beskæftigelse ved "opgørelse 1" og "alternativ opgørelse" for dagpengemodtagere med ledighedsstart i 2011, 2. år af ledighedsforløb. Procentpoint.

Anm.: Figuren viser forskellen i 2011-gruppens afvigelser fra 2009- og 2010-grupperne ved anvendelse af den oprindelige opgørelsesmetode ("opgørelse 1") sammenlignet med den alternative opgørelsesmetode.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen.

Forskellen i afvigelsen fra kontrolgruppernes afgangsrater adskiller sig kun i betydeligt omfang i dagpengeperiodens sidste tre uger. I uge 102, dvs. tre uger før udløb, er forskellen mellem beskæftigelseseffekten fra de to opgørelsesmetoder på godt et halvt procentpoint. I uge 103 stiger denne forskel til godt halvandet procentpoint, mens forskellen stiger til knap 3 procentpoint i dagpengeperiodens sidste uge.

Således illustrerer figur 5.3, at kun ca. 2,5 procentpoint af den samlede beskæftigelseseffekt ved dagpengeperiodens udløb, der ved den oprindelige opgørelsesmetode blev opgjort til ca. 5,5 procentpoint, kan bekræftes som nystartede beskæftigelsesforløb.

Som nævnt kan det ikke udelukkes, at personer i beskæftigelsesforløb, der er startet inden dagpengeperiodens udløb, fx øger antallet af ugentlige arbejdstimer i samme job, eller at personer skifter job til et med samme beskæftigelseskode. Forskellen mellem resultaterne af de to opgørelsesmetoder, angivet i figur 5.3, viser således blot, at beskæftigelses-

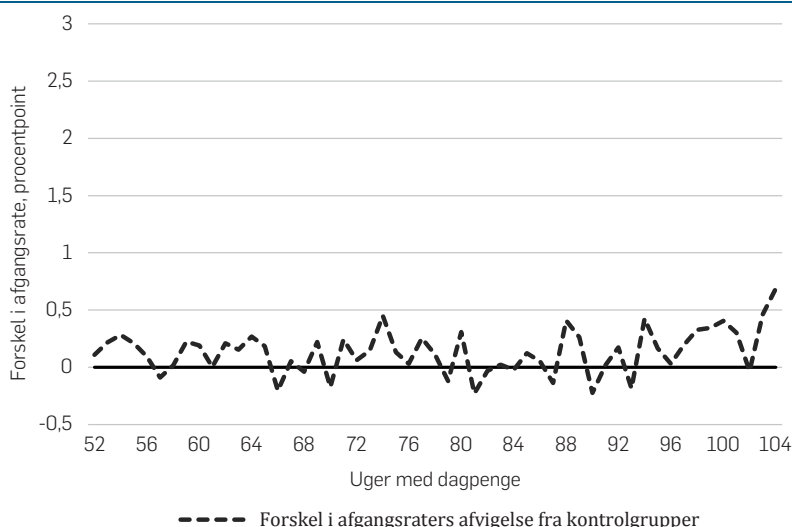
effekten fra ”opgørelse 1” ved den oprindelige opgørelsesmetode potentielt er overvurderet med op til knap 3 procentpoint i dagpengeperiodens sidste uge.

ALTERNATIV OPGØRELSESMETODE OG ”OPGØRELSE 2”

Forskellen mellem den indikerede beskæftigelseseffekt fra den alternative opgørelsesmetode og fra den indikerede beskæftigelseseffekt fra ”opgørelse 2”, dvs. eksklusive den udvalgte gruppe med løntilskud eller supplerende dagpenge, er angivet i figur 5.4. Figuren viser, at udeladelse af gruppen under mistanke for potentiel fejlregistrering kan forklare næsten hele forskellen mellem de indikerede effekter af udløb af dagpengeperioden fra den alternative opgørelsesmetode og ”opgørelse 1” i figur 5.3.

FIGUR 5.4

Forskel mellem afgangsraten til beskæftigelse ved ”opgørelse 2” og ”alternativ opgørelse” for dagpengemodtagere med ledighedsstart i 2011, 2. år af ledighedsforløb. Procentpoint.

Anm.: Figuren viser forskellen i 2011-gruppens afvigelser fra 2009- og 2010-grupperne ved anvendelse af den oprindelige opgørelsesmetode ("opfølgelse 2") sammenlignet med den alternative opgørelsesmetode.

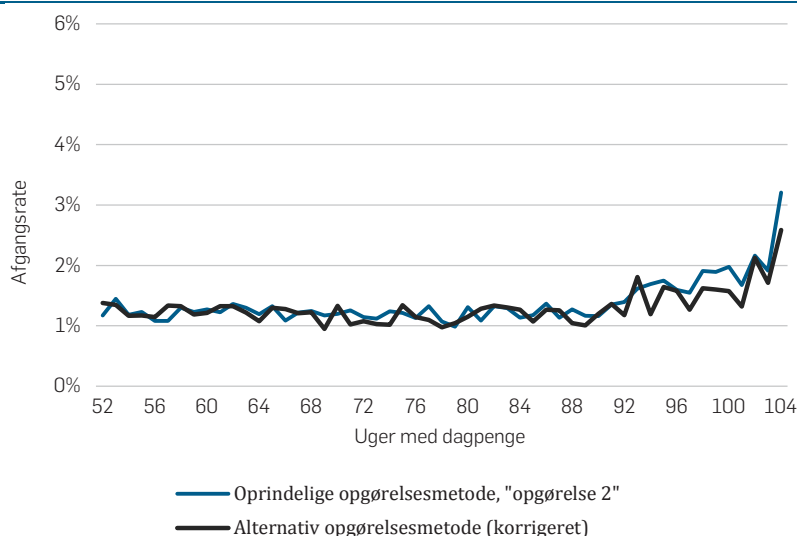
Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen.

Figur 5.5 viser afgangsraten for 2011-gruppen ved den oprindelige opgørelsesmetode, ”opgørelse 2”, og den alternative opgørelsesmetode, der

fokuser på tidspunktet for beskæftigelsesstart. Figuren viser udviklingen i det andet år af den maksimale dagpengeperiode. Afgangsraten fra den alternative opgørelsesmetode er korrigeret for den gennemsnitlige niveauforskel mellem afgangsraterne fra de to opgørelsesmetoder.

FIGUR 5.5

Afgangsrater for dagpengemodtagere med ledighedsstart i 2011. Særskilt for "opgørelse 2" og alternativ opgørelse, korrigeret for den gennemsnitlige niveauforskel mellem resultaterne af de to opgørelsesmetoder. Procent.

Anm.: Figuren viser udviklingen i afgangsraterne ved den oprindelige opgørelsesmetode ("opfølgelse 2") og den alternative opgørelsesmetode. Afgangsraten ved den alternative opgørelsesmetode er korrigeret for den gennemsnitlige niveauforskel mellem resultaterne af de to opgørelsesmetoder.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen.

Figuren bekræfter en begrænset afvigelse i stigningen i afgangsraten ved dagpengeperiodens ophør ved anvendelsen af henholdsvis den alternative opgørelsesmetode og den oprindelige opgørelsesmetode uden personer, der deltager i løntilskud eller modtager supplerende dagpenge, når de opbruger deres dagpengeret ("opfølgelse 2"). De næsten sammenfaldende stigninger i afgangsraterne indikerer, at afgang fra dagpengesystemet er sammenfaldende med ny beskæftigelse for langt størstedelen af de personer, der opbruger dagpengeretten uden løntilskud eller supplerende dagpenge.

Da DREAM-databasen ikke indeholder oplysninger om fx ugentlig arbejdstid, er det imidlertid ikke muligt at afgøre omfanget af beskæftigelse for de nystartede beskæftigelsesforløb.

ESTIMATION OG BESKÆFTIGELSESEFFEKT

ESTIMATION

Den deskriptive analyse af situationen for dagpengemodtagere med to års dagpengeperiode sammenlignet med dagpengemodtagere med mere end to års dagpengeperiode, der blev foretaget i kapitel 4, viste en meget ensartede udviklinger i afgangsraten fra ledighed til beskæftigelse blandt alle grupper af dagpengemodtagere i det første år og ni måneder med dagpenge.

Da de tre grupper, givet forskellen i ledighedsforløbets start, nødvendigvis vil være sammensat forskelligt med hensyn til forhold, som der i denne undersøgelse kun er begrænset mulighed for at kontrollere for, kan det ikke afvises, at der ville have været forskel i gruppernes afgangsrater, hvis grupperne var mere ensartet sammensat.

Det er således muligt, at en gruppe af dagpengemodtagere med 2009-gruppens karakteristika ville have haft en anden udvikling i afgangsraten end 2011-gruppen, hvis 2009-gruppen kun havde haft to års dagpengeret. På samme måde kan man for eksempel ikke udelukke, at 2011-gruppen, givet andre karakteristika end 2009-gruppen, ikke ville

have haft en lavere afgangsrate end 2009-gruppen, hvis 2011-gruppen også havde haft mere end to års dagpenge.

Selvom afgangsraten til beskæftigelse for de tre grupper af dagpengemodtagere, uden at kontrollere for forskelle i baggrundsvARIABLE, følger en meget ensartet udvikling, er det altså vanskeligt at vurdere, om denne udvikling ville have været ligeså ensartet, hvis der var tale om mere ens sammensatte grupper.

Givet de begrænsede muligheder for at kontrollere for forskelle mellem grupperne er det således vanskeligt at bestemme *den overordnede effekt* af dagpengereformen på overgangen til beskæftigelse. Ikke desto mindre giver den meget ensartede udvikling i de første 21 måneder (90 uger) med dagpenge muligheden for at vurdere *effekten af dagpengeperiodens udløb* for den gruppe af ledige, der var omfattet af den kortere dagpengeperiode på to år, og som nærmede sig udløbet af dagpengeperioden.

I det følgende præsenteres resultaterne af anvendelsen af en model af typen mixed proportional hazard (MPH) til at estimere afvigelser i 2011-gruppens afgangsrater til beskæftigelse ved dagpengeperiodens udløb. Den estimerede model tager højde for potentielle niveauforskelle i afgangsraten til beskæftigelse, forårsaget af forskelle i de tre grupper af ledige med hensyn til køn, alder, geografisk placering, a-kasse-tilhørsforhold, forudgående selvforsørgelsesgrad samt etnisk oprindelse.

Når der kontrolleres for forskelle i baggrundskaraktistika, afviser 2011-gruppens afgangsrater til beskæftigelse ikke statistisk signifikant fra de øvrige grupper i dagpengeperiodens første 90 uger. Dette bekræfter billedet af en meget ensartet udvikling i afgangsraterne for de tre grupper, som tidligere illustreret i figur 4.2, figur 4.6 og figur 5.2, selv når der tages højde for de nævnte baggrundskaraktistika.

Forudsætningen for at kunne tolke stigningen i 2011-gruppens afgangsrater til beskæftigelse ved dagpengeperiodens udløb efter to år som en *beskæftigelseseffekt af dagpengeperiodens udløb for ledige, der nærmer sig dagpengeperiodens udløb*, er, at afgangsraten for øvrige ledige efter omkring to års ledighed kan anvendes som et retvisende billede af, hvordan 2011-gruppens afgangsrater ville have udviklet sig, hvis ikke dagpengeperioden udløb efter to år. Det, at udviklingen i afgangsraten blandt undersøgelsens øvrige dagpengemodtagere altså giver en retvisende beskrivelse af udviklingen i afgangsraten for 2011-gruppen i de første 21 måneder med dagpenge, selv når der tages højde for en række observerbare (og uobserverbare) karakteristika, understøtter den identificerende antagelse bag

målet for beskæftigelseseffekten, nemlig at afgangsraten for 2011-gruppen fortsat ville have fulgt udviklingen i afgangsraten blandt de øvrige dagpengemodtagere, hvis ikke dagpengeperioden havde udløb efter to år.

Card, Chetty & Weber (2007) anvender en lignende identifikationsstrategi, idet de sammenligner afgangsrater for to grupper af ledige med forskellig længde dagpengeperioder og antager, at de to grupper ville have haft samme udvikling i afgangsrater, hvis ikke der var forskel på længden af dagpengeperioderne.

Til forskel fra Card, Chetty & Weber (2007) anvender denne undersøgelse ikke et argument om lighed i observerbare karakteristika til at sandsynliggøre, at antagelsen om en fortsat ensartet udvikling i afgangsrater for indsatsgruppen i fraværet af udløb af dagpengeperioden efter to år. I stedet anvender denne undersøgelse den empiriske observation, at afgangsraten for hele to grupper af dagpengemodtagere med længere dagpengeret følger samme udvikling som afgangsraten for gruppen med den korteste maksimale dagpengeperiode i hele 21 måneder med dagpenge.

Givet at 2009-gruppen og 2010-gruppen, til trods for potentielt andre observerbare og uobserverbare karakteristika, er i stand til at "forudsige" forløbet for 2011-gruppen i de første 21 måneder med dagpenge, er der ingen oplagt årsag til, at de to grupper ikke skulle give en retvisende beskrivelse af forløbet i dagpengeperiodens resterende 3 måneder.

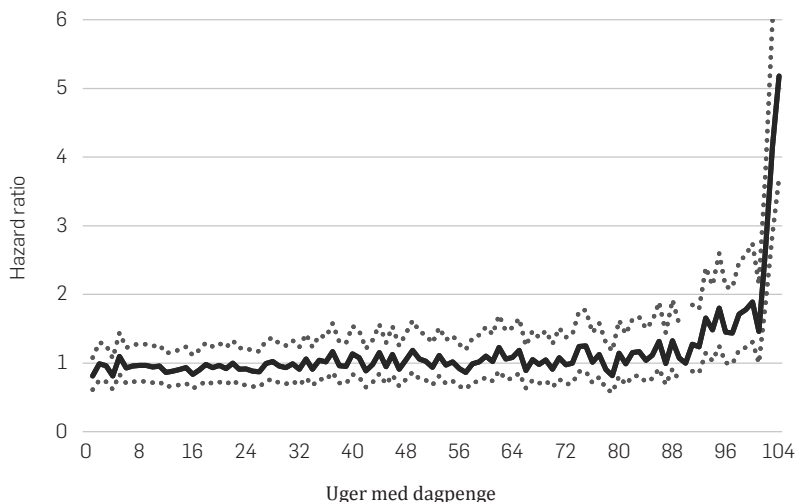
Ved opgørelsesmetoden anvendt i "opgørelse 1" angiver figur 6.1 estimater af afgangsraten for 2011-gruppens ugentlige afvigelse fra referencegruppen af øvrige dagpengemodtagere, angivet som "hazard ratios" ("hazarder"). Da hazarden udtrykkes i forhold til referencegruppen, angiver et hazard ratio på 1,0 et estimat præcis på niveau med referencegruppen.

I figuren repræsenterer de stiplede linjer et 95-procents-konfidensinterval. Som referenceuge anvendes uge 90, dvs. ugen umiddelbart før den observerede afvigelse i de empiriske afgangsrater i figur 4.2, figur 4.6 og figur 5.2. Således udtrykker estimaterne i figur 6.1 2011-gruppens afgangsrates ugentlige afvigelse fra referencegruppens relativt til den ugentlige afvigelse fra referencegruppen i uge 90.¹⁵

15. Således er hazarden for uge 90 per definition 1, hvorfor der ikke er angivet et konfidensinterval for den pågældende uge.

FIGUR 6.1

Estimer fra MPH-model af den ugentlige afvigelse mellem dagpengemodtageres afgang til beskæftigelse i 2011-gruppen og referencegruppen relativt til afvigelsen mellem de to i uge 90 ved "opgørelse 1" (referencegruppe: 2009-gruppen). Hazard ratio.

Anm.: Figuren viser estimerne af den ugentlige afvigelse mellem 2011-gruppen og referencegruppen relativt til afvigelsen mellem de to i uge 90 ved "opgørelse 1" (referencegruppe: 2009-gruppen). De stiplede linjer angiver et 95-procents-konfidensinterval.

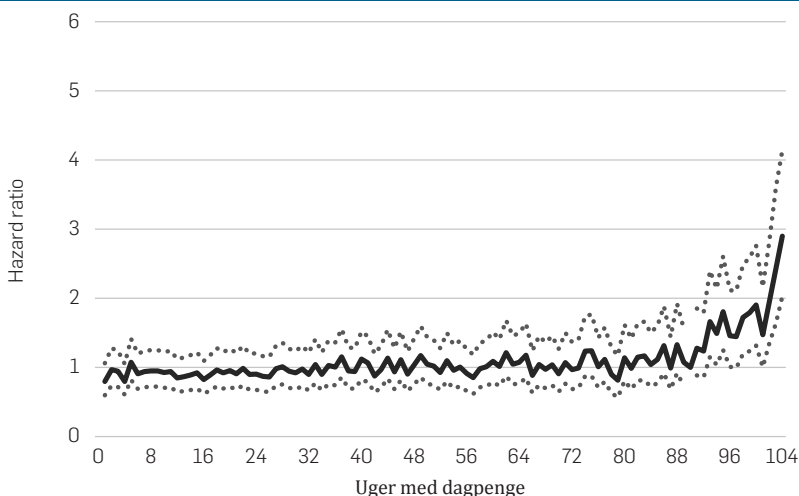
Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen.

Figuren angiver hazarder i omegnen af 1 gennem hele perioden frem til uge 90 og bekræfter dermed den meget ensartede udvikling i afgangsraten for 2011-gruppen i det første år og ni måneder med dagpenge sammenlignet med udviklingen for dagpengemodtagere med mere end to års dagpengeret. Efter uge 90 stiger den estimerede hazard til et niveau, der fra uge 93 er statistisk forskelligt fra 1 på et 5-procents-niveau.

En meget lignende udvikling er angivet i figur 6.2, der viser estimerne ved "opgørelse 2", dvs. ved udeladelse af personer, der afslutter deres ledighedsforløb i de sidste tre uger af dagpengeperioden, og som samtidigt deltager i løntilskudsordningen eller modtager supplerende dagpenge. De to figurer adskiller sig kun ved størrelsen af den estimerede stigning i de sidste tre uger af den maksimale dagpengeperiode på 104 uger.

FIGUR 6.2

Estimerer fra MPH-model af den ugentlige afvigelse mellem dagpengemodtageres afgang til beskæftigelse i 2011-gruppen og referencegruppen relativt til afvigelsen mellem de to i uge 90 ved "opgørelse 2" (referencegruppe: 2009-gruppen). Hazard ratio.

Anm.: Figuren viser estimererne af den ugentlige afvigelse mellem 2011-gruppen og referencegruppen relativt til afvigelsen mellem de to i uge 90 ved "opgørelse 2" (referencegruppe: 2009-gruppen). De stiplede linjer angiver et 95-procents-konfidensinterval.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen.

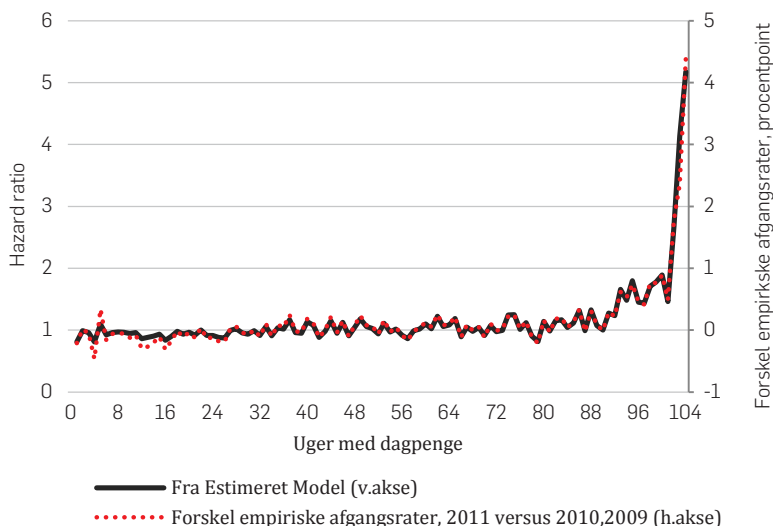
Ved "opgørelse 1" i figur 6.1 stiger hazarden for 2011-gruppen til godt 5, hvilket svarer til en stigning på over 400 pct. i forhold til referencegruppen. Ved "opgørelse 2" i figur 6.2 stiger hazarden for 2011-gruppen til knap 3, hvilket svarer til en stigning på ca. 200 pct. i forhold til referencegruppen.

Estimerne svarer således til udviklingen beskrevet ud fra de empiriske afgangsrater, dvs. uden estimation af en økonometrisk model, der tager højde for observerbare karakteristika, som er beskrevet i kapitel 4.

Figur 6.3 angiver estimerne fra "opgørelse 1", der er præsenteret i figur 6.1, sammen med 2011-gruppens afvigelse fra den gennemsnitlige empiriske afgangsrater for 2010- og 2009-grupperne.

FIGUR 6.3

Estimeret af den ugentlige afvigelse mellem dagpengemodtageres afgang til beskæftigelse i 2011-gruppen og i referencegruppen relativt til afvigelsen mellem de to i uge 90 ved "opgørelse 1" sammen med forskellen mellem 2011-gruppens empiriske afgangsrater til beskæftigelse og 2009- og 2010-gruppernes gennemsnitlige empiriske afgangsrater til beskæftigelse.

Anm.: Figuren viser estimerterne af den ugentlige afvigelse mellem 2011-gruppen og referencegruppen relativt til afvigelsen mellem de to i uge 90 ved "opgørelse 1" sammen med forskellen mellem 2011-gruppens empiriske afgangsrater til beskæftigelse og 2009- og 2010-gruppernes gennemsnitlige afgangsrater til beskæftigelse.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen.

Figuren viser en meget stor overensstemmelse mellem resultaterne fra den estimerede varighedsmodel og forskellen i de empiriske afgangsrater mellem 2011-gruppen og de øvrige grupper. På baggrund heraf anvendes de empiriske afgangsrater i det følgende afsnit til beregning af *beskæftigelseseffekt af dagpengeperiodens udløb for ledige, der nærmer sig dagpengeperiodens udløb*, i antal personer ved henholdsvis "opgørelse 1" og "opgørelse 2".

BESKÆFTIGELSESEFFEKTEN I ANTAL PERSONER

Givet den store overensstemmelse mellem de estimerede resultater fra den økonometriske model og resultaterne beregnet på baggrund af de empiriske afgangsrater, som er vist i figur 6.3, vil beskæftigelseseffekten

beregnet på baggrund af de empiriske afgangsrater udgøre en retvisende approksimation til beskæftigelseseffekten beregnet på baggrund af en estimeret model, der tager eksplicit højde for forskelle i baggrundskarakteristika.

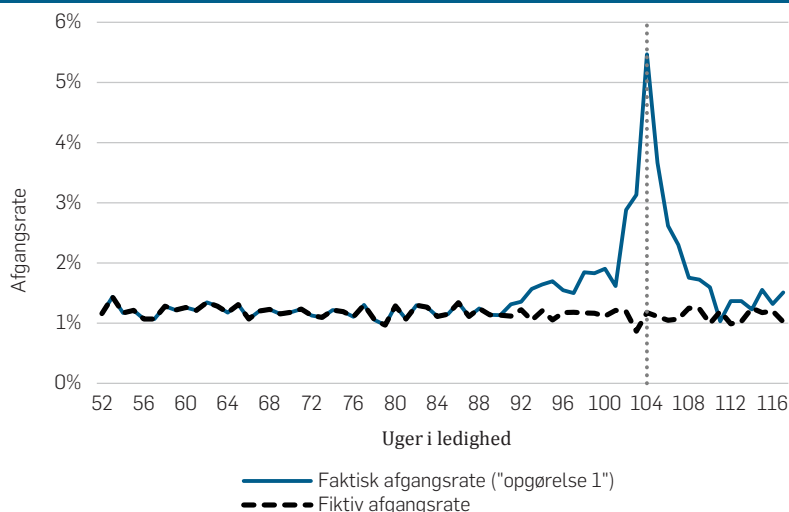
Givet det forhold, at afgangsraterne for de tre grupper praktisk talt og statistisk set er ens frem til uge 90, beregnes skønnet af beskæftigelseseffekten i antal personer ved antagelsen om, at 2011-gruppen ville have haft samme afgangsrater som gennemsnittet af afgangsraterne for de øvrige to grupper, hvis ikke dagpengeperioden ophørte efter to år. Det antages yderligere, at de personer, der ved en længere dagpengeperiode ikke ville være afgået til beskæftigelse, i stedet ville være fortsat i ledighed, og altså ikke afgå til anden offentlig forsørgelse.

Under disse antagelser beregnes en fiktiv afgangsrater, som repræsenterer afgangsraten for 2011-gruppen i tilfældet, hvor dagpengeperioden ikke ophører efter to år. Opgørelsen er illustreret i figur 6.4, der viser den faktiske afgangsrater for 2011-gruppen, ved ”opgørelse 1”, sammen med ”den fiktive afgangsrater”, udgjort af den gennemsnitlige afgangsrater for 2009- og 2010-grupperne.¹⁶

16. Niveaueet for den gennemsnitlige afgangsrater for 2009- og 2010-grupperne er korrigeret i forhold til de foregående fem uger, uge 86-90, for at sikre præcis ens niveauer i uge 91.

FIGUR 6.4

Beskæftigelseseffekt ved afgangsrater til beskæftigelse for 2011-gruppen ("opgørelse 1") sammen med den afgangsrater, som 2011-gruppen antages at ville have i tilfældet, hvor dagpengeperioden ikke udløb efter 2 år. Procent

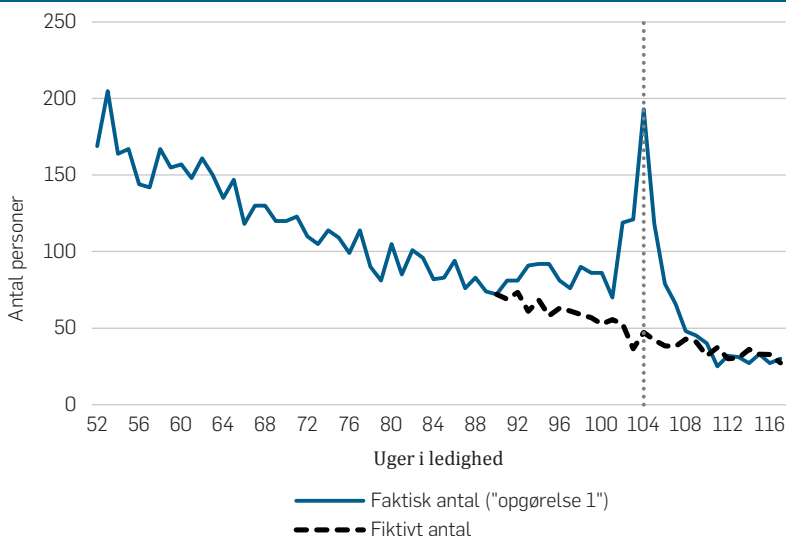
Anm.: Figuren viser 2011-gruppens afgangsrater til beskæftigelse ("opgørelse 1") sammen med den afgangsrater som 2011-gruppen antages at ville have i tilfældet, hvor dagpengeperioden ikke udløb efter to år. Den fiktive afgangsrater er beregnet på baggrund af den gennemsnitlige afgangsrater til beskæftigelse for 2001- og 2010-grupperne. Niveauet for den gennemsnitlige afgangsrater for 2009- og 2010-grupperne er korigeret i forhold til de foregående fem uger, uge 86-90, for at sikre præcis ens niveauer i uge 91.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen.

Beskæftigelseseffekten i antal personer beregnes som forskellen mellem antallet af personer, der udgør den faktiske afgangsrater, og antallet af personer, der udgør den fiktive afgangsrater. Antallet af personer, som afgangsraterne i figur 6.4 er baseret på, fremgår af figur 6.5.

FIGUR 6.5

Beskæftigelseseffekt ved afgangsrater til beskæftigelse for 2011-gruppen ("opgørelse 1") sammen med den afgangsrater, som 2011-gruppen antages at ville have i tilfældet, hvor dagpengeperioden ikke udløb efter 2 år. Antal personer.

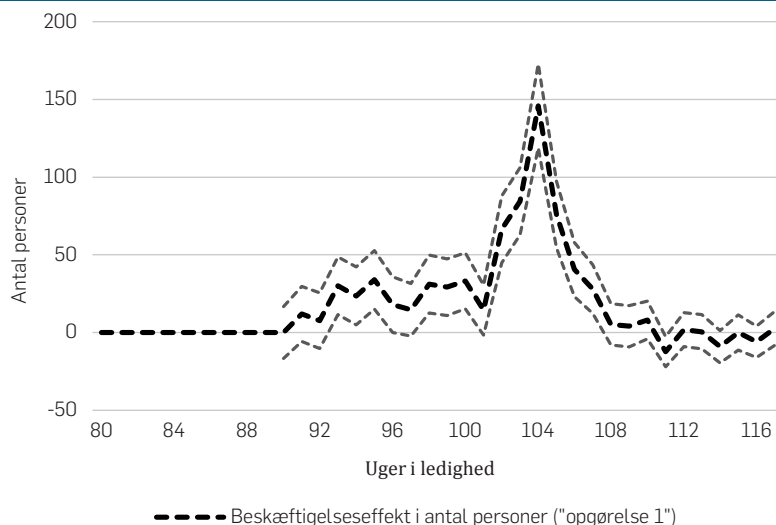
Anm.: Figuren viser 2011-gruppens afgang til beskæftigelse i antal personer ("opgørelse 1") sammen med afgang i antal personer, som 2011-gruppen antages at ville have i tilfældet, hvor dagpengeperioden ikke udløb efter to år. Den fiktive afgang i antal personer er beregnet på baggrund af den gennemsnitlige afgangsrater til beskæftigelse for 2001- og 2010-grupperne (se figur 6.4).

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen.

Forskellen mellem antallet af personer, der udgør den faktiske afgangsrater, fratrullet antallet af personer, der udgør den fiktive afgangsrater i figur 6.5, udgør beskæftigelseseffekten i antal personer. Ud fra antagelsen om, at de personer, der reagerer på den kortere dagpengeperiode, ellers ville have fortsat deres dagpengeforløb, udtrykker den samlede forskel mellem de to kurver det antal personer, der afgår til beskæftigelse tidligere, end de ville have gjort ved en længere dagpengeperiode. Forskellen mellem de to kurver er angivet i figur 6.6.

FIGUR 6.6

Beskæftigelseseffekt ved forskellen i 2011-gruppens afgang til beskæftigelse i antal personer ("opgørelse 1") og afgang i antal personer, som 2011-gruppen antages at ville have i tilfældet, hvor dagpengeperioden ikke udløb efter 2 år. Antal personer.

Anm.: Figuren viser forskellen i 2011-gruppens afgang til beskæftigelse i antal personer ("opgørelse 1") og afgang i antal personer, som 2011-gruppen antages at ville have i tilfældet, hvor dagpengeperioden ikke udløb efter to år. Den fiktive afgang i antal personer er beregnet på baggrund af den gennemsnitlige afgangsrate til beskæftigelse for 2001- og 2010-grupperne (se figur 6.4). De stiplede linjer angiver et 95-procents-konfidensinterval, der er beregnet ved bootstrapping (5.000 replikationer).

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen.

Den samlede ugentlige forskel mellem det faktiske og fiktive antal personer med afgang til beskæftigelse omkring dagpengeperiodens udløb udgør 685 personer ved "opgørelse 1". Som gennemgået i kapitel 4, kan det imidlertid langt fra afvises, at "opgørelse 1" overvurderer antallet af personer, der registreres som afgået til beskæftigelse, foranlediget af det øgede incitament til at finde beskæftigelse, dvs. ved at søge mere intensivt og acceptere flere typer af beskæftigelse.

Kapitel 4 viste, at en stor del af stigningen i afgangsraten ved dagpengeperiodens udløb kunne forklares ved personer, der allerede var i beskæftigelse – enten som modtagere af supplerende dagpenge, men særligt som deltagere i løntilskudsordningen. Hvis ikke personer i løntilskudsordningen fortsætter deres ledighedsforløb på en alternativ ydelse,

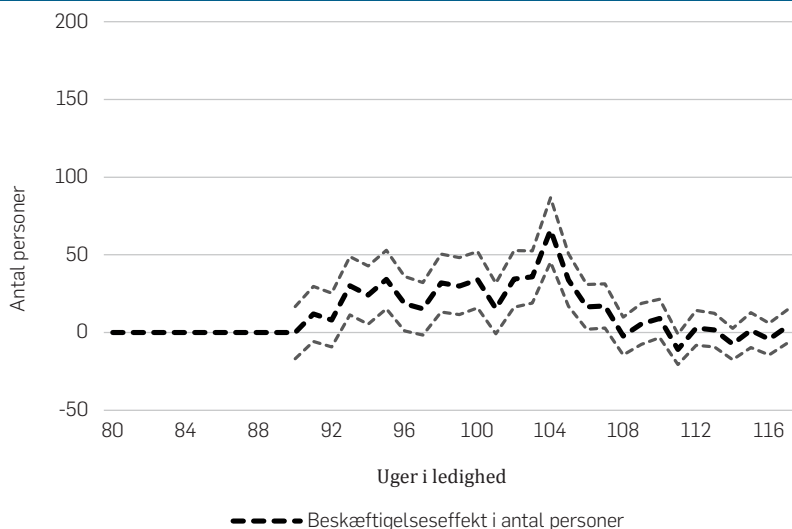
vil de automatisk defineres som havende reageret på det øgede incitament, når deres dagpengeperiode udløber.

En opgørelse over antallet af personer, for hvem der registreres en ændring i arbejdsmarkedstilhørsforholdet, viste, at kun få af personerne i løntilskud ved dagpengeperiodens udløb faktisk registreres med en ændring branchekode omkring afslutningen af dagpengeforløbet. Dette indikerer, at en stor del af gruppen fortsætter i det eksisterende beskæftigelsesforløb, blot uden at den relevante arbejdsgiver modtager et løntilskud. I tilfælde heraf kan det være misvisende at medregne disse personer som en del af den beskæftigelseseffekt, der er foranlediget af et øget incitament til at finde beskæftigelse.

For at tage højde for den usikkerhed, der er forbundet med beskæftigelseseffekten blandt personer med eksisterende beskæftigelse, opgjorde kapitel 4 afgangsraten til beskæftigelse eksklusive personer, der opbrugte deres dagpengeret som deltagere i løntilskudsordningen eller som modtagere af supplerende dagpenge ("opgørelse 2"). Ved samme fremgangsmåde som for "opgørelse 1" ovenfor viser figur 6.7 forskellen mellem det faktiske og fiktive antal personer med afgang til beskæftigelse ved "opgørelse 2". Den samlede ugentlige forskel mellem det faktiske og fiktive antal personer med afgang til beskæftigelse omkring dagpengeperiodens udløb udgør 460 personer ved "opgørelse 2".

FIGUR 6.7

Beskæftigelseseffekt ved forskellen i 2011-gruppens afgang til beskæftigelse i antal personer ("opgørelse 2") og afgang i antal personer, som 2011-gruppen antages at ville have i tilfældet, hvor dagpengeperioden ikke udløb efter 2 år. Antal personer

Anm.: Figuren viser forskellen i 2011-gruppens afgang til beskæftigelse i antal personer ("opgørelse 2") og afgang i antal personer som 2011-gruppen antages at ville have i tilfældet, hvor dagpengeperioden ikke udløb efter to år. Den fiktive afgang i antal personer er beregnet på baggrund af den gennemsnitlige afgangsrate til beskæftigelse for 2001- og 2010-grupperne (se figur 6.4). De stiplede linjer angiver et 95 pct.-konfidensinterval, der er beregnet ved bootstrapping (5.000 replikationer).

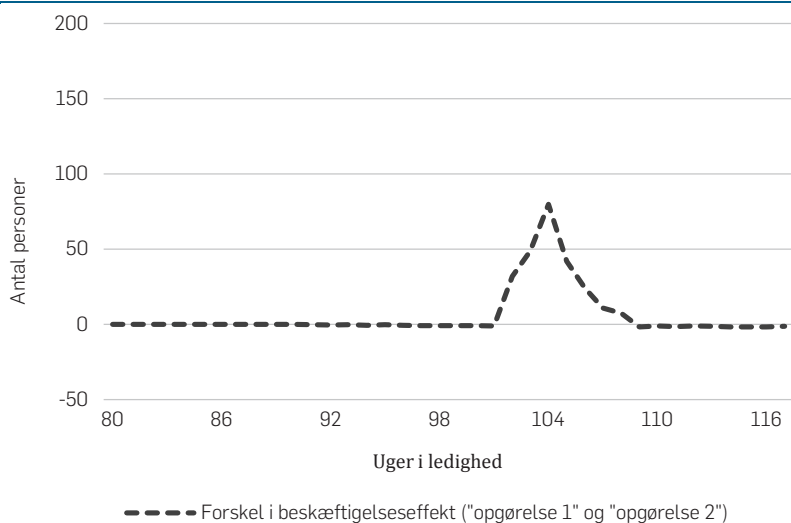
Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen.

Selvom forskellen i beskæftigelseseffekten ved "opgørelse 1" og "opgørelse 2" er meget markant, når den udtrykkes ved forskellen i stigningen i afgangsraten ved dagpengeperiodens udløb, er forskellen i beskæftigelseseffekten, udtrykt ved antallet af omfattede personer, altså begrænset.

Både ved "opgørelse 1" og ved "opgørelse 2" udgør antallet af personer, der reagerer på den kortere dagpengeperiode, ca. 1 pct. af de påbegyndte dagpengeforløb. Forskellen mellem den beregnede beskæftigelseseffekt i antal personer ved de to opgørelser fremgår af figur 6.8.

FIGUR 6.8

Forskel i beskæftigelseseffekt ved afgangsrater til beskæftigelse mellem "opgørelse 1" og "opgørelse 2", fordelt efter antal uger i ledighed. Antal personer.

Anm.: Figuren viser forskellen i beskæftigelseseffekt i antal personer ved "opgørelse 1" og "opgørelse 2".

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen.

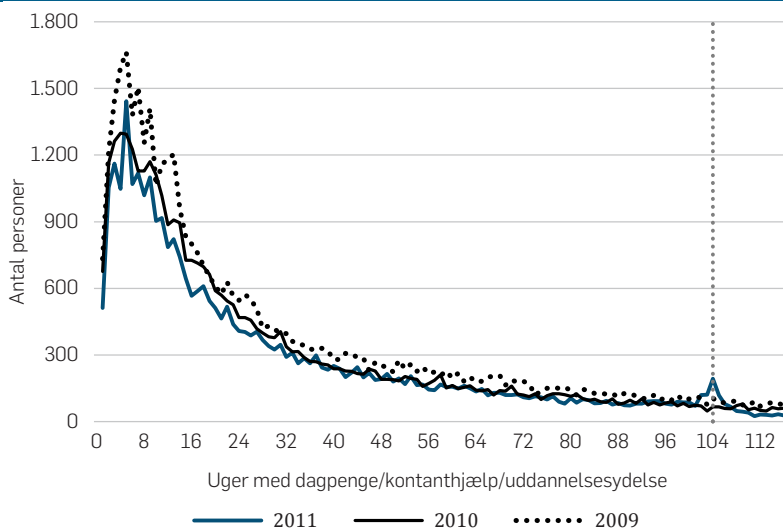
SAMLET ANDEL I BESKÆFTIGELSE

OVERGANGEN TIL BESKÆFTIGELSE I ANTAL OG ANDELE

Afgangsraterne i kapitel 4 og kapitel 5 angiver, som nævnt, andelen af tilbageværende ledige, der i en given uge observeres med afgang til beskæftigelse. Figur 7.1 viser i stedet antallet af personer, der i hver uge har afgang til beskæftigelse. Datagrundlaget er det samme som det, afgangsraterne fra ”opgørelse 1” i de foregående kapitler er beregnet på baggrund af. Stigningen for 2011-gruppen omkring uge 104 er den stigning, der giver anledning til en stigning i afgangsraten omkring dagpengeperiodens udløb (figur 4.1).

FIGUR 7.1

Afgang til beskæftigelse. Særskilt for ledighedsstart i 2011, 2010 og 2009. "Opgørelse 1", første 2 år og 3 måneder af ledighedsforløb. Antal personer.

Anm.: Figuren viser antallet af personer, der i hver uge har afgang til beskæftigelse.

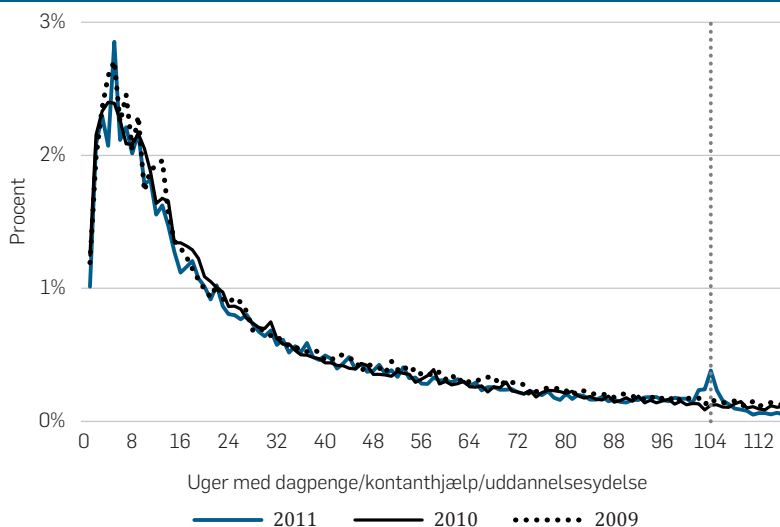
Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen.

Figuren viser, at antallet af personer med afgang til beskæftigelse i 2011-gruppen, med undtagelse af ugerne omkring udløbet af dagpengeperioden på 104 uger, generelt ligger under antallet for de øvrige grupper. Dette skyldes, at de øvrige grupper består af flere personer end 2011-gruppen.

Figur 7.2 viser andelen af det samlede antal ledige i hver gruppe, der hver uge observeres med en afgang til beskæftigelse. Datagrundlaget er igen det samme, som afgangsraterne i det foregående afsnit er beregnet på baggrund af. Hvor afgangsraterne viser antallet af personer med afgang til beskæftigelse i forhold til antallet af tilbageværende ledige ved ugens start, viser figur 7.2 antallet af afgange til beskæftigelse i en given uge i forhold til det samlede antal ledige. Det vil sige, antallet af afgange til beskæftigelse som andel af antallet af påbegyndte ledighedsforløb i gruppen.

FIGUR 7.2

Ugentlige afgange til beskæftigelse som andel af samlet antal dagpengeforløb. Særskilt for ledighedsstart i 2011, 2010 og 2009. "Opgørelse 1", første 2 år og 3 måneder af ledighedsforløb. Procent.

Anm.: Figuren andelen af den samlede gruppe ledige, der hver uge har afgang til beskæftigelse.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen

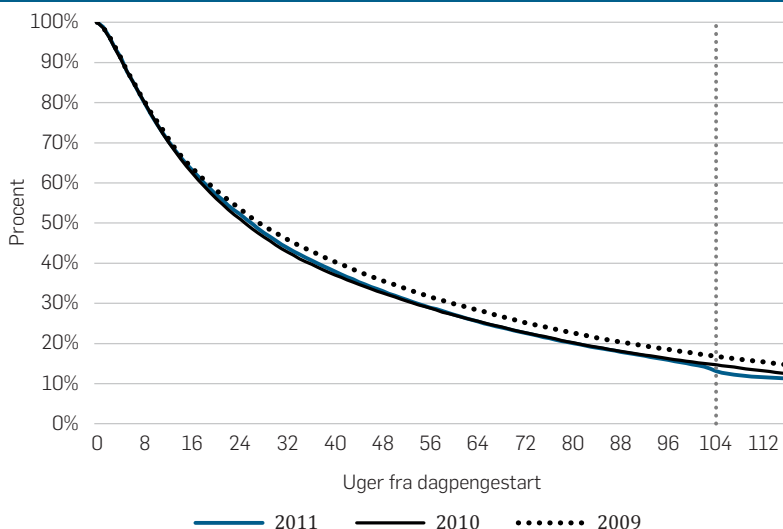
Figuren viser en meget ensartet udvikling i andelen af den samlede gruppe ledige, der hver uge har afgang til beskæftigelse. Det bemærkes særligt, at niveauet for 2011-gruppen, med undtagelse af ugerne omkring dagpengeudløb, ikke generelt ligger over niveauet for de øvrige grupper.

ANDELEN AF TILBAGEVÆRENDE LEDIGE

Figur 7.3 viser andelen af tilbageværende ledige ved hver uges ledighed, for hver af de tre grupper af ledige. Figuren viser således den samlede gruppe dagpengemodtagere, fratrasket den akkumulerede andel af dagpengemodtagere, der enten observeres med afgang til beskæftigelse, "selvforsørgelse" eller anden offentlig forsørgelse.

FIGUR 7.3

Andelen af tilbageværende ledige fordelt på uger med dagpenge/kontanthjælp/uddannelsesyddelse. Særskilt for personer med for ledighedsstart i 2011, 2010 og 2009. Procent.

Anm.: Figuren viser andelen af tilbageværende ledige ved hver uges ledighed.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen.

Figuren viser, at andelen af personer, der fortsat er ledige efter to års dagpengeforløb, er højest for 2009-gruppen, med den længste maksimale dagpengeperiode på mellem 3,5 og 4 år. Andelen af tilbageværende ledige i 2010- og 2011 gruppen følger en næsten identisk udvikling. Andelen af tilbageværende ledige er dog ved to års dagpengeperiode lavere for 2011-gruppen. Andelen af tilbageværende ledige efter 104 uger med dagpenge er 13 pct. i 2011-gruppen, og henholdsvis 14 pct. og 17 pct. i 2010- og 2009-gruppen.

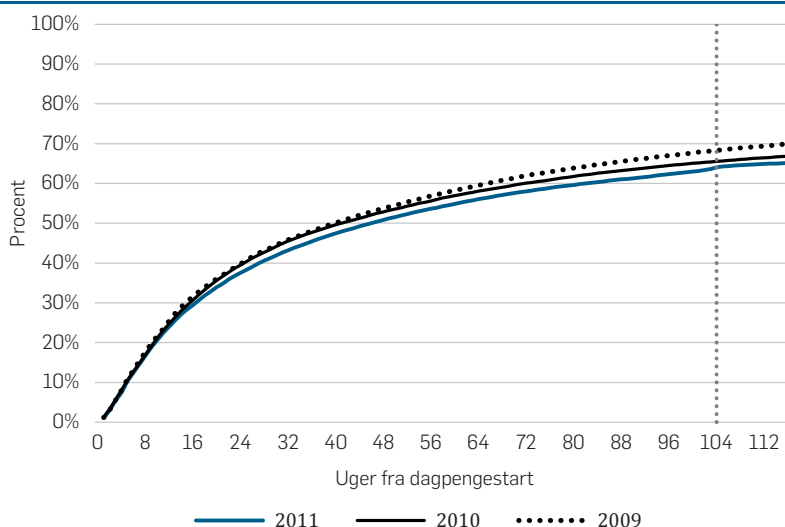
Da udviklingen i andelen af tilbageværende ledige er givet ved andelen af personer, der ikke er afgået til beskæftigelse, men heller ikke afgået til "selvforsørgelse" eller "anden offentlig forsyrgelse", er det primære spørgsmål imidlertid, hvorvidt udviklingen afspejler en højere andel, der har opnået beskæftigelse.

AKKUMULERET ANDEL I BESKÆFTIGELSE

Figur 7.4 angiver den akkumulerede andel af den samlede gruppe af ledige, der efter hver uge med dagpenge har opnået beskæftigelse. Figuren viser, at en lavere samlet andel af gruppen med ledighedsstart i første halvår af 2011, har opnået beskæftigelse efter 104 uger. I 2011-gruppen har 64 pct. opnået beskæftigelse efter 104 uger, mens denne andel er 66 pct. for 2010-gruppen, og 68 pct. for 2009-gruppen.

FIGUR 7.4

Akkumuleret andel med opnået beskæftigelse fordelt på uger med dagpenge/kontanthjælp/uddannelsesydelse. Særsomt for personer med ledighedsstart i 2011, 2010 og 2009. Procent.

Anm.: Figuren viser den akkumulerede andel af den samlede gruppe af ledige, der efter hver uge med dagpenge har opnået beskæftigelse.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen.

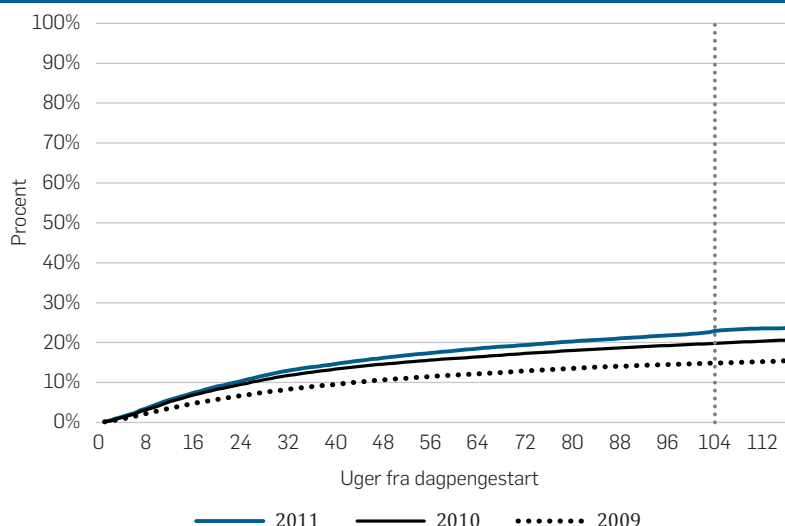
Forskellen mellem andelen af tilbageværende ledige i figur 7.3 og andelen, der har opnået beskæftigelse, vist i figur 7.4, peger på, at en større andel af både 2011- og 2010-gruppen set i forhold til 2009-gruppen er overgået til ”anden offentlig forsørgelse” eller ”selvforsørgelse”, forstået som ingen udbetalte ydelser, men heller ingen observeret lønindkomst.

AKKUMULERET ANDEL MED AFGANG TIL ANDET END BESKÆFTIGELSE

Figur 7.5 viser den akkumulerede andel af personer med overgang til ”anden offentlig forsørgelse” eller ”selvforsørgelse”.

FIGUR 7.5

Akkumuleret andel overgået til andet end beskæftigelse fordelt på uger med dagpenge/kontanthjælp/uddannelsesydelse. Særsilt for personer med for ledighedsstart i 2011, 2010 og 2009. Procent.

Anm: Figuren viser den akkumulerede andel af personer med overgang til ”anden offentlig forsørgelse” eller ”selvforsørgelse”.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen.

Figuren bekræfter, at andelen med overgang fra ledighed til andet end beskæftigelse er højere for 2010-gruppen og særligt for 2011-gruppen, hvilket forklarer sammenhængen mellem færre tilbageværende ledige, men også færre med opnået beskæftigelse i disse to grupper.

Efter 104 uger var 23 pct. af 2011-gruppen overgået til andet end beskæftigelse, mens dette var tilfældet for 20 pct. af 2010-gruppen og 15 pct. for 2009-gruppen.

Kapitel 8 ser nærmere på udviklingen i afgang til ”anden offentlig forsørgelse” og ”selvforsørgelse”.

AFGANG TIL ANDET END BESKÆFTIGELSE

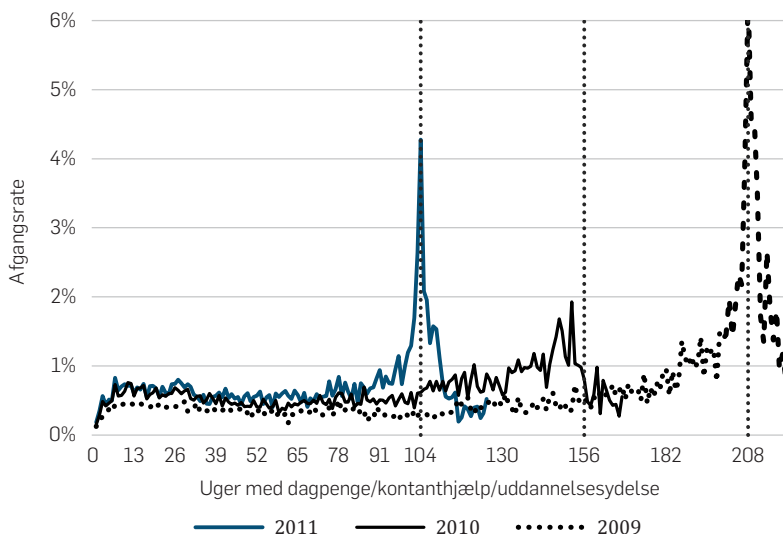
Det foregående kapitel viste, at den samlede andel af personer, der efter to år havde afsluttet deres dagpengeforløb med afgang til beskæftigelse, var lavere for 2011-gruppen end for både 2010- og 2009-gruppen. Samtidig var den samlede andel, der afsluttede deres ledighedsforløb med afgang til andet end beskæftigelse, efter to år højest for 2011-gruppen. Dette kapitel beskriver overgangen til andet end beskæftigelse i nærmere detaljer. Herudover angiver kapitlet resultaterne af estimationen af varighedsmodeller af afgang til beskæftigelse, der tager eksplicit højde for afgang til andet end beskæftigelse (competing risk models).

EMPIRISKE AFGANGSRATER TIL ANDET END BESKÆFTIGELSE

Figur 8.1 viser de empiriske afgangsrater til andet end beskæftigelse for de tre grupper af dagpengemodtagere. Figuren viser, at 2011-gruppens afgangsrater i løbet af størstedelen de første to års ledighed ligger systematisk over afgangsraterne for begge de øvrige grupper, men særligt sammenlignet med 2009-gruppen. Dette er i overensstemmelse med den højere akkumulerede andel med afgang til andet end beskæftigelse i figur 7.5.

FIGUR 8.1

Afgangsrate til andet end beskæftigelse. Særsilt for ledighedsstart i 2011, 2010 og 2009. Procent.

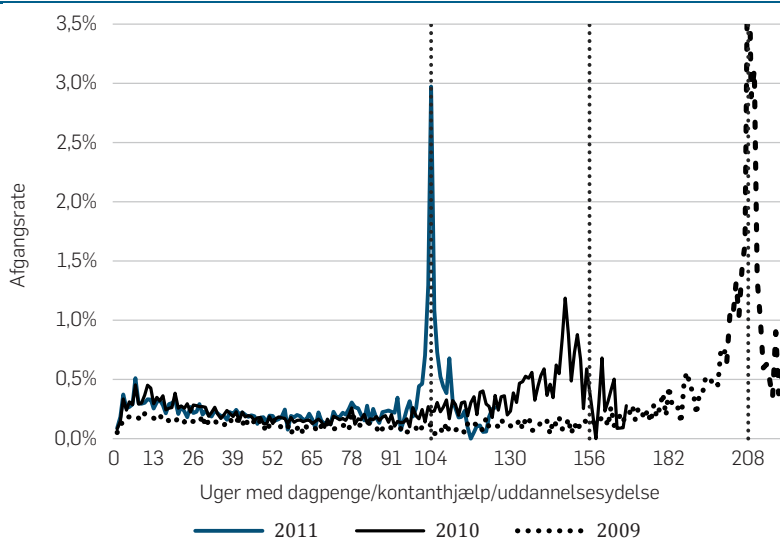
Anm.: Figuren viser de empiriske afgangsrater til andet end beskæftigelse. Afgangsrate for 2009-gruppen er i uge 208 på 6,3 pct.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen

Den primære kilde til den markante stigning i afgangsraten til andet end beskæftigelse for 2011-gruppen ved dagpengeperiodens udløb skal findes i en markant stigning i afgangsraten til "selvforsørgelse", dvs. i en stigning i afgangsraten fra registreret ledighed uden observeret lønindkomst. Afgangsrate til "selvforsørgelse uden beskæftigelse" er vist i figur 8.2 (bemærk ændringen i den anvendte skala sammenlignet med figur 8.1).

FIGUR 8.2

Afgangsrate til "selvforsørgelse uden beskæftigelse". Særskilt for ledighedsstart i 2011, 2010 og 2009. Procent.

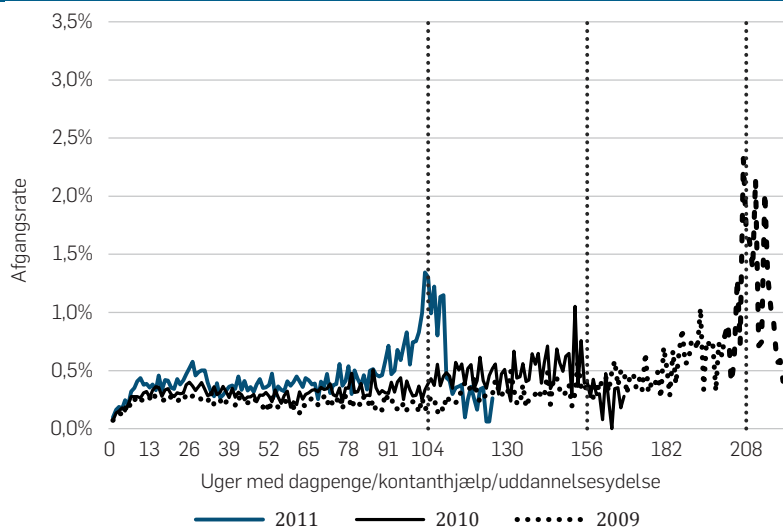
Anm.: Figuren viser afgangsraten til "selvforsørgelse uden beskæftigelse". Afgangsrate for 2009-gruppen er i uge 208 på 4,7 pct..

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen.

Stigningen i afgangsraten til "selvforsørgelse" forklarer knap tre fjerdedele af stigningen i afgangsraten til andet end beskæftigelse. Figur 8.3 angiver afgangsraten til andet end beskæftigelse, eksklusive afgang til "selvforsørgelse". Figuren bekræfter, at størstedelen af stigningen i afgangsraten til andet end beskæftigelse skyldes afgang til "selvforsørgelse", men at afgang til andet end beskæftigelse fortsat er systematisk relateret til udløbet af dagpengeperioden.

FIGUR 8.3

Afgangsrater til andet end beskæftigelse, ekskl. afgange til "selvforsørgelse".
Særskilt for ledighedsstart i 2011, 2010 og 2009. Procent.

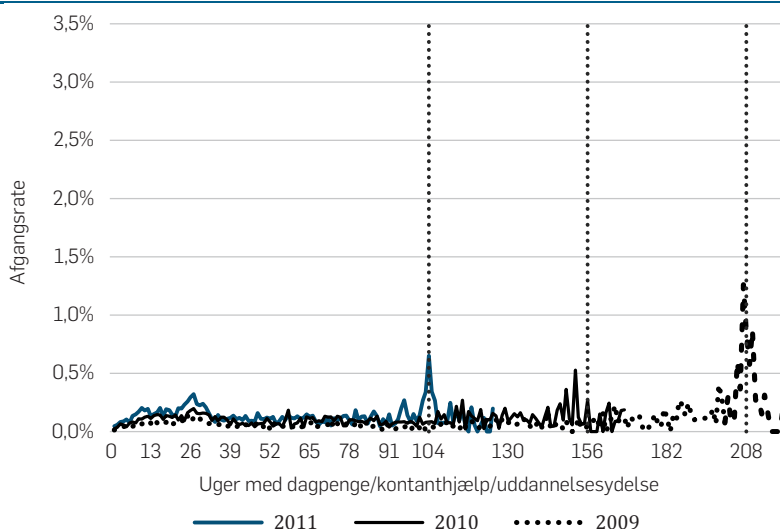
Anm.: Figuren viser afgangsraten til andet end beskæftigelse, eksklusive afgang til "selvforsørgelse".

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen.

Den tilbageværende stigning i afgangsraten til andet end beskæftigelse op til udløb af dagpengeperioden kan næsten udelukkende forklares ved stigninger i afgangsraten til SU-berettiget uddannelse og sygedagpenge. Figur 8.4 viser afgangsraten til uddannelse, mens figur 8.5 viser afgangsraten til sygedagpenge.

FIGUR 8.4

Afgangsrater til uddannelse. Særskilt for ledighedsstart i 2011, 2010 og 2009. Procent.

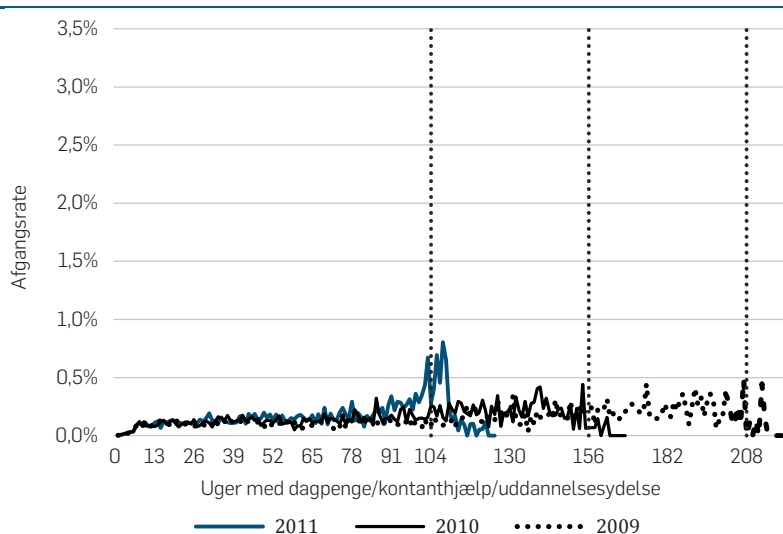
Anm.: Figuren viser afgangsraten til uddannelse.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen.

Figur 8.4 viser, at afgangsraten til uddannelse for 2011-gruppen ligger over niveauet for de øvrige grupper i starten af dagpengeperioden. Figuren viser også en mindre stigning i afgangsraten ved udløb af dagpengeperioden. Figur 8.5 viser en mindre stigning i afgangsraten til sygedagpenge, der er systematisk relateret til udløb af dagpengeperioden fra cirka tre måneder før udløb.

FIGUR 8.5

Afgangsrate til sygedagpenge. Særskilt for ledighedsstart i 2011, 2010 og 2009. Procent.

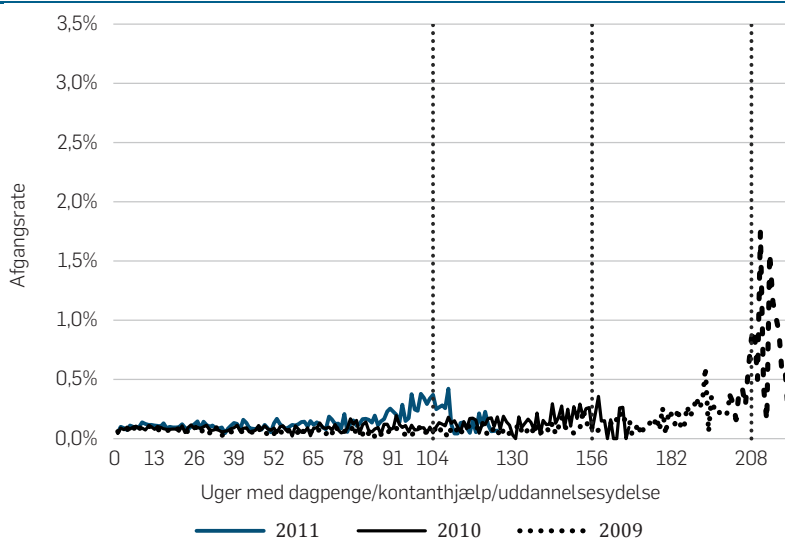
Anm.: Figuren viser afgangsrater til sygedagpenge.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen.

I modsætning til afgangsraterne til ”selvforsørgelse” og uddannelse er stigningen i afgangsraten til sygedagpenge omkring udløbet af dagpengeperioden, ifølge figur 8.5, tilsyneladende kun relateret til 2011-gruppen i nævneværdig grad. Figur 8.6 viser den tilbageværende afgangsrate til andet en beskæftigelse, ”selvforsørgelse”, uddannelse og sygedagpenge. Figuren viser kun en mindre stigning omkring udløb af dagpengeperioden for 2011-gruppen, der skal forklares af andet end ”selvforsørgelse”, uddannelse eller sygedagpenge.

FIGUR 8.6

Afgangsrate til andet end beskæftigelse, "selvforsørgelse", uddannelse og sygedagpenge. Særsilt for ledighedsstart i 2011, 2010 og 2009. Procent.

Anm.: Figuren viser afgangsrater til andet en beskæftigelse, selvforsørgelse, uddannelse og sygedagpenge.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen.

Kapitel 7 viste, at en stigning i afgangsraten til beskæftigelse ikke var ensbetydende med, at en større samlet andel af dagpengemodtagere opnåede beskæftigelse i løbet af to år. På samme måde er de ovenfor angivne stigninger i afgangsraten til andet end beskæftigelse ikke ensbetydende med, at stigningerne omkring udløb af dagpengeperioden kan forklare den samlede forskel i andelen, der efter to år har haft afgang til andet end beskæftigelse. I det følgende afsnit foretages en dekomponering af de akkumulerede forskel i andelen med afgang til andet end beskæftigelse.

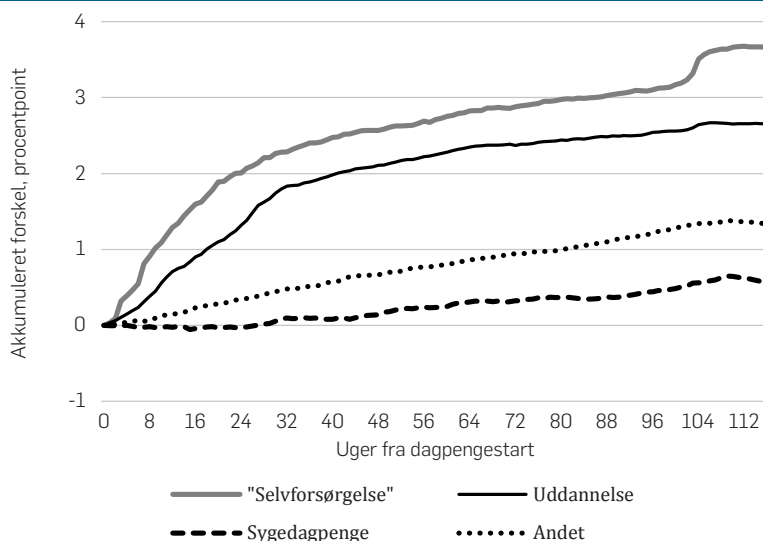
DEKOMPONERING AF DEN AKKUMULERED E ANDEL MED AFGANG TIL ANDET END BESKÆFTIGELSE

Figur 8.7 viser den akkumulerede forskel i andelen af personer med afgang til andet end beskæftigelse for 2011-gruppen sammenlignet med 2009-gruppen. Figuren viser de akkumulerede forskelle for "selvforsørgelse", uddannelse, sygedagpenge og resterende ydelsestyper. Sammen-

lagt giver forskellen for hver ydelsestype den samlede akkumulerede forskel i andelen med afgang til andet end beskæftigelse mellem 2011- og 2009-gruppen.

FIGUR 8.7

Akkumulerede forskel i andelen af personer med afgang til andet end beskæftigelse. 2011 i forhold til 2009. Procentpoint

Anm.: Figuren viser den akkumulerede forskel i andelen af personer med afgang til andet end beskæftigelse for 2011-gruppen sammenlignet med 2009-gruppen.

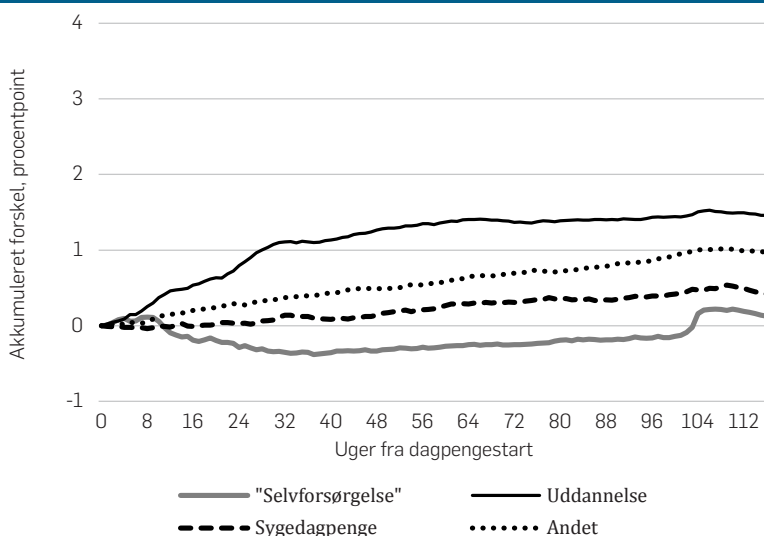
Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen.

Figuren viser, at det største bidrag til den højere andel i 2011-gruppen med afgang til andet end beskæftigelse efter to år, sammenlignet med 2009-gruppen, kommer fra en øget andel med afgang til "selvforsørgelse". Således kan knap halvdelen af den samlede forskel på 2011- og 2009-gruppen i andelen med afgang til andet end beskæftigelse efter to år forklares med en løbende højere afgang til "selvforsørgelse". Resten af forskellen mellem 2011-gruppen og 2009-gruppens samlede afgang til andet end beskæftigelse kan primært forklares ved en højere andel med overgang til uddannelse. Bortset fra tilfældet med "selvforsørgelse" påvirker stigningerne i afgangsraterne omkring udløb af dagpengeperioden, som blev præsenteret i det foregående afsnit, kun i mindre grad den samlede andel af afgang til andet end beskæftigelse.

Figur 8.8 viser den akkumulerede forskel i andelen af personer med afgang til andet end beskæftigelse for 2011-gruppen sammenlignet med 2010-gruppen.

FIGUR 8.8

Akkumulerede forskel i andelen af personer med afgang til andet end beskæftigelse. 2011 i forhold til 2010. Procentpoint

Anm.: Figuren viser den akkumulerede forskel i andelen af personer med afgang til andet end beskæftigelse for 2011-gruppen sammenlignet med 2010-gruppen.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen.

Figuren viser, at det største bidrag til den højere andel i 2011-gruppen med afgang til andet end beskæftigelse efter to år, sammenlignet med 2010-gruppen, kommer fra en øget andel med afgang til uddannelse. Således kan cirka halvdelen af den samlede forskel på 2011- og 2010-gruppen i andelen med afgang til andet end beskæftigelse efter to år forklares med en løbende højere afgang til uddannelse. Det bemærkes igen, at stigningerne i afgangsraterne omkring udløb af dagpengeperioden, som blev præsenteret i det foregående afsnit, kun i nævneværdig grad påvirker den samlede andel af afgang til "selvforsørgelse". Således er fx forskellen i andelen med afgang til uddannelse opstået før udløb af dagpengeperioden og ikke i nævneværdig grad påvirket heraf.

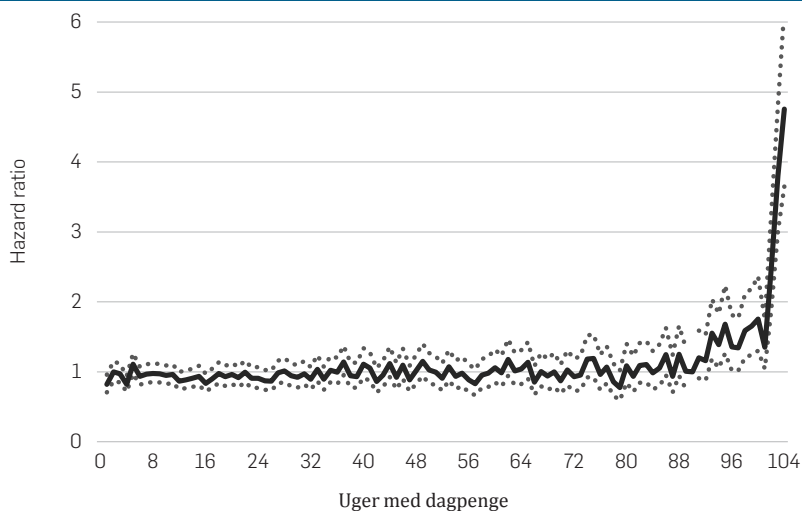
ESTIMATION: AFGANGEN TIL BESKÆFTIGELSE OG ANDET END BESKÆFTIGELSE

I det følgende estimeres en varighedsmodel, der adskiller sig fra MPH-modellerne i kapitel 6 ved eksplicit at modellere afgangen til andet end beskæftigelse. Der er således tale om en multivariate MPH-model (MMPH). Formålet med estimation af MMPH-modellen er at vurdere, hvorvidt det at tage højde for afgangen til andet end beskæftigelse påvirker estimatet af afgangen til beskæftigelse, særligt ved 2011-gruppens udløb af dagpengeperioden.

Figur 8.9 angiver estimerne af 2011-gruppens ugentlige afvigelse fra referencegruppen i hver af de første 104 med dagpenge ved ”opgørelse 1”. Som det fremgår af figuren, adskiller estimatet af 2011-gruppens øgede tilbøjelighed til at komme i beskæftigelse ved dagpengeperiodens udløb sig ikke i nævneværdig grad fra MPH-modellen, som blev estimeret i kapitel 6. Den estimerede stigning ved dagpengeperiodens udløb er dog en anelse mindre (hazard ratio på 4,8 sammenlignet med 5,2), når der tages højde for at sandsynligheden for, at afgang til andet end beskæftigelse også stiger markant ved dagpengeperiodens udløb. Det samme gør sig gældende ved ”opgørelse 2”, dvs. eksklusive den udvalgte gruppe med eksisterende beskæftigelse ved afgang fra ledighed i dagpengeperiodens sidste tre uger. Estimerne af 2011-gruppens ugentlige afvigelse ved ”opgørelse 2” fremgår af figur 8.10.

FIGUR 8.9

Estimer fra MMPH-model af den ugentlige afvigelse mellem dagpengemodtageres afgang til beskæftigelse i 2011-gruppen og referencegruppen relativt til afvigelsen mellem de to i uge 90 ved "opgørelse 1" (referencegruppe: 2009-gruppen). Hazard ratio

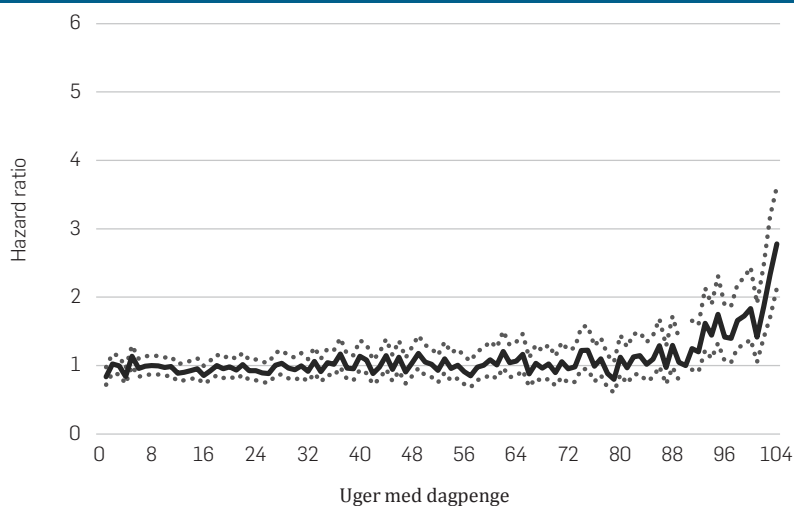

Anm.: Figuren viser estimerne af den ugentlige afvigelse mellem 2011-gruppen og referencegruppen relativt til afvigelsen mellem de to i uge 90 ved "opgørelse 1" (referencegruppe: 2009-gruppen). De stiplede linjer angiver et 95 pct.-konfidensinterval.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen.

FIGUR 8.10

Estimater fra MMPH-model af den ugentlige afvigelse mellem dagpengemodtageres afgang til beskæftigelse i 2011-gruppen og referencegruppen relativt til afvigelsen mellem de to i uge 90 ved "opgørelse 2" (referencegruppe: 2009-gruppen). Hazard ratio

Anm.: Figuren viser estimaterne af den ugentlige afvigelse mellem 2011-gruppen og referencegruppen relativt til afvigelsen mellem de to i uge 90 ved "opgørelse 2" (referencegruppe: 2009-gruppen). De stiplede linjer angiver et 95 pct.-konfidensinterval.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DREAM-databasen.

LITTERATUR

- Card, D., R. Chetty & A. Weber (2007): "The Spike at Benefit Exhaustion: Leaving the Unemployment System or Starting a New Job?". *American Economic Review*, 97(2), s. 113-118.
- Det Økonomiske Råd (2013): *Vismandsrapporten*, efteråret 2013. *Det Økonomiske Råds Sekretariat*, 2013
- Feldstein, M. (2005): "Rethinking Social Insurance". *American Economic Review*, 95(1), s. 1-24.
- Filges, T., L.P. Geerdsen, A.D. Knudsen, A.K. Jørgensen, K. Kowalski (2013): "The effect of benefit exhaustion on unemployment", *Campbell Systematic Review*, 2013:4.
- Kraka (2013): "Dagpengereformen virker – status efter et halvt år". *Kraka*, 2013
- Meyer, B.D. (1990): "Unemployment Insurance and Unemployment Spells". *Econometrica*, 58(4), s. 757-782
- Mortensen, D.T. (1977): "Unemployment Insurance and Job Search Decisions". *Industrial and Labor Relations Review*, 30(4), s. 505-517

SFI-RAPPORTER SIDEN 2013

SFI-rapporter kan købes eller downloades gratis fra www.sfi.dk. Enkelte rapporter er kun udkommet som netpublikationer, hvilket vil fremgå af listen nedenfor.

- 13:01 Kjeldsen, M.M., H.S. Houlberg & J. Høgelund: *Handicap og beskæftigelse. Udviklingen mellem 2002 og 2012*. 176 sider. ISBN: 978-87-7119-141-7. e-ISBN: 978-87-7119-142-4. Vejledende pris: 170,00 kr.
- 13:02 Liversage, A., R. Bille & V. Jakobsen: *Den danske au pair-ordning*. 281 sider. ISBN: ISBN 978-87-7119-143-1. e-ISBN: 978-87-7119-144-8. Vejledende pris 280,00 kr.
- 13:03 Oldrup, H., A.K. Høst, A.A. Nielsen & B. Boje-Kovacs: *Når børnefamilier sættes ud af deres lejlighed*. 222 sider. ISBN: 978-87-7119-145-5. e-ISBN: 978-87-7119-146-2. Vejledende pris: 220,00 kr.
- 13:04 Lausten, M., H. Hansen & V.M. Jensen: *God praksis i forebyggende arbejde – samlet evaluering af dialogprojektet. Dialoggruppe – om forebyggelse som alternativ til anbringelse*. 173 sider. ISBN: 978-87-7119-147-9. e-ISBN: 978-87-7119-148-6. Vejledende pris: 170,00 kr.

- 13:05 Christensen, E.: *Ilasiaq. Evaluering af en bo-enhed for udsatte børn*. 75 sider. ISBN: 978-87-7119-149-3. e-ISBN: 978-87-7119-150-9. Vejledende pris: 70,00 kr.
- 13:06 Christensen, E.: *Ilasiaq. Meeqqanut aarlerinartorsiortunut najugaqatigiiffimmik nalilersuineq*. 88 sider. ISBN: 978-87-7119-151-6. e-ISBN: 978-87-7119-152-3. Vejledende pris: 70,00 kr.
- 13:07 Lausten, M., D. Andersen, P.R. Skov & A.A. Nielsen: *Anbragte 15-åriges hverdagsliv og udfordringer. Rapport fra tredje dataindsamling af forløbsundersøgelsen af anbragte børn født i 1995*. 153 sider. ISBN: 978-87-7119-153-0. e-ISBN: 978-87-7119-154-7. Vejledende pris: 150,00 kr.
- 13:08 Luckow, S.T. & V.L. Nielsen: *Evaluering af ressource- og risikoskema. Tidlig identifikation af kriminalitetstruede børn og unge*. 90 sider. e-ISBN: 978-87-7119-156-1. Netpublikation.
- 13:09 Winter, S.C. & V.L. Nielsen (red.): *Lærere, undervisning og elevpræstationer i folkeskolen*. 265 sider. e-ISBN: 978-87-7119-158-5. Netpublikation.
- 13:10 Kjeldsen, M.M. & J. Høgelund: *Handicap og beskæftigelse i 2012. Regionale forskelle*. 59 sider. ISBN: 978-87-7119-159-2. e-ISBN: 978-87-7119-160-8. Vejledende pris: 60,00 kr.
- 13:11 Manuel, C. & A.K. Jørgensen: *Systematic review of youth crime prevention intervention – published 2008-2012*. 309 sider. e-ISBN: 978-87-7119-161-5. Netpublikation.
- 13:12 Nilsson, K. & H. Holt: *Halvering af dagpengeperioden og akutpakken. Erfaringer i jobcentre og A-kasser*. 80 sider. e-ISBN: 978-87-7119-162-2. Netpublikation.
- 13:13 Nielsen, A.A. & V.L. Nielsen: *Evaluering af projekt SAMSPIL. En udvidet modregruppe til unge udsatte mødre*. 66 sider. e-ISBN: 978-87-7119-163-9. Netpublikation.
- 13:14 Graversen, B.K., M. Larsen & J.N. Arendt: *Kommunernes rammevilkår for beskæftigelsesindsatsen*. 146 sider. e-ISBN: 978-87-7119- 168-4. Netpublikation
- 13:15 Bengtsson, S. & S.Ø. Gregersen: *Integrerede indsatser over for mennesker med psykiske lidelser. En forskningsoversigt*. 106 sider. ISBN: 978-87-7119-169-1. e-ISBN: 978-87-7119-170-7. Vejledende pris: 100,00 kr.
- 13:16 Christensen, E.: *Ung i det grønlandske samfund. Unges holdning til og viden om sociale problemer og muligheder*. 58 sider. e-ISBN: 978-87-7119-171-4. Netpublikation.

- 13:17 Christensen, E.: *Kalaallit inuiaqatigiivini inuusuttuaqqat. Inuusuttuaqqat inoqatigiinnermi ajornartorsiutit periarfissallu pillugit ilisimasaat isummertariaasaallu*. 66 sider. e-ISBN: 978-87-7117-172-1. Netpublikation.
- 13:18 Vammen, K.S. & M.N. Christoffersen: *Unge selskade og spiseforstyrrelser. Kan social støtte gøre en forskel?* 156 sider. ISBN: 978-87-7119-173-8. e-ISBN: 978-87-7119-174-5. Vejledende pris: 150,00 kr.
- 13:19 Fridberg, T. & M. Damgaard: *Volunteers in the Danish Home Guard 2011*. 120 sider. ISBN: 978-87-7119-175-2. e-ISBN: 978-87-7119-176-9.
- 13:20 Luckow, S.T., T.B. Jakobsen, A.P. Langhede & J.H. Pejtersen: *Bedre overgange for udsatte unge. Midtvejsevaluering af efterværnsinitiativet 'Vejen til uddannelse og beskæftigelse'*. 98 sider. ISBN: 978-87-7119-177-6. e-ISBN: 978-87-7119-178-3. Vejledende pris: 90,00 kr.
- 13:21 Benjaminsen, L. & H.H. Lauritzen: *Hjemløshed i Danmark 2013. National kortlægning*. 182 sider. ISBN: 978-87-7119-179-0. e-ISBN: 978-87-7119-180-6. Vejledende pris: 180,00 kr.
- 13:22 Jacobsen, S.J., A.H. Klynge & H. Holt: *Øremærkning af barsel til fædre. Et litteraturstudie*. 82 sider. ISBN: 978-87-7119-181-3. e-ISBN: 978-87-7119-182-0. Vejledende pris: 80,00 kr.
- 13:23 Thuesen, F., H.B. Bach, K. Albæk, S. Jensen, N.L. Hansen & K. Weibel: *Socialøkonomiske virksomheder i Danmark. Når udsatte bliver ansatte*. 216 sider. ISBN: 978-87-7119-183-7. e-ISBN: 978-87-7119-184-4. Vejledende pris: 210,00 kr.
- 13:24 Larsen, M. & H.S.B. Houlberg: *Lønforskelle mellem mænd og kvinder 2007-2011*. 176 sider. ISBN: 978-87-7119-185-1. e-ISBN: 978-87-7119-186-8. Vejledende pris: 170,00 kr.
- 13:25 Larsen, M. & H.S.B. Houlberg: *Mere uddannelse, mere i løn?* 50 sider. e-ISBN: 978-87-7117-188-2. Netpublikation.
- 13:26 Damgaard, M., Steffensen, T. & S. Bengtsson: *Hverdagsliv og levevilkår for mennesker med funktionsnedsættelse. En analyse af sammenhænge mellem hverdagsliv, samliv, udsathed og type og grad af funktionsnedsættelse*. 193 sider. ISBN: 978-87-7119-189-9. e-ISBN: 978-87-7119-190-5. Vejledende pris: 190,00 kr.
- 13:27 Holt, H. & K. Nilsson: *Arbejdsfastholdelse af skadelidte medarbejdere. Virksomhedernes rolle og erfaringer*. 100 sider. ISBN: 978-87-7119-191-2. e-ISBN: 978-87-7119-192-9. Vejledende pris: 100,00 kr.

- 13:28 Rosdahl, A., T. Fridberg, V. Jakobsen & M. Jørgensen: *Færdigheder i læsning, regning og problemløsning med IT i Danmark*. 410 sider. ISBN: 978-87-7119-193-6. e-ISBN: 978-87-7119-194-3. Vejledende pris: 400,00 kr.
- 13:29 Rosdahl, A., T. Fridberg, V. Jakobsen & M. Jørgensen: *Færdigheder i læsning, regning og problemløsning med IT i Danmark. Sammenfatning af resultater fra PLAAC*. 62 sider. ISBN: 978-87-7119-195-0. e-ISBN: 978-87-7119-196-7. Vejledende pris: 60,00 kr.
- 13:30 Christensen, E.: *Børn i Mælkebøtten. Fra socialt udsat til mønsterbryder?* 125 sider. ISBN: 978-87-7119-197-4. e-ISBN: 978-87-7119- 198. Vejledende pris: 120,00 kr.
- 13:31 Christensen, E.: *Meeqqat Mælkebøttenimiittut. Isumaginninnikkut aarlerinartorsiorumiit ileqqunik allanngortitsisumut?* 149 sider. ISBN: 978-87-7119-199-8. e-ISBN: 978-87-7119- 200-1. Vejledende pris: 140,00 kr.
- 13:32 Bengtsson, S., H.E.D. Jørgensen & S.T. Grønfeldt: *Sociale tilbud til mennesker med sindslidelse. Den første kortlægning på personniveau*. 130 sider. ISBN: 978-87-7119-201-8. e-ISBN: 978-87-7119- 202-5. Vejledende pris: 130,00 kr.
- 13:33 Benjaminsen, L., J.F. Birkelund & M.H. Enemark: *Hjemløse borgeres sygdom og brug af sundhedsydelser*. 206 sider. ISBN: 978-87-7119-203-2. e-ISBN: 978-87-7119-204-9. Vejledende pris: 200,00 kr.
- 13:34 Larsen, L.B. & S. Bengtsson: *Talblindhed. En forskningsoversigt*. 175 sider. ISBN: 978-87-7119-205-6. e-ISBN: 978-87-7119- 206-3. Vejledende pris: 170,00 kr.
- 13:35 Larsen, M.: *Lønforskelle mellem mænd og kvinder i industrien. Medarbejdere med håndværkspræget arbejde eller operatør- og monteringsarbejde*. 978-87-7119-207-0. Netpublikation.
- 13:36 Bille, R., M.R. Larsen, J. Høgelund & H. Holt: *Falcks partnerskabsmodel på sygedagpengeområdet. Evaluering af et offentligt-privat samarbejde*. 234 sider. ISBN: 978-87-7119-208-7. e-ISBN: 978-87-7119-209-4. Vejledende pris: 230,00 kr.
- 13:37 Kjeldsen, M.M. & J. Høgelund: *Effektmåling af Forebyggelsesfondens projekter*. 96 sider. ISBN: 978-87-7119-210-0. e-ISBN: 978-87-7119-211-7. Vejledende pris: 90,00 kr.
- 13:38 Björnberg, U. & M.H. Ottosen (red.): *Challenges for Future Family Policies in the Nordic Countries*. 260 sider. ISBN: 978-87-7119-212-4. e-ISBN: 978-87-7119- 213-1. Vejledende pris: 250,00 kr.

- 13:39 Christoffersen, M.N. & A. Højen-Sørensen: *Børnehavens normeringer. En forskningsoversigt over opgørelsesmetoder*. 116 sider. e-ISBN: 978-87-7119-214-8. Netpublikation.
- 13:40 Holt, H., V. Jakobsen & S. Jensen: *Virksomheders sociale engagement. Årbog 2013*. 170 sider. ISBN: 978-87-7119-216-2. e-ISBN: 978-87-7119-217-9. Vejledende pris: 170,00 kr.
- 13:41 Aner, L.G., A. Høst, W. Alim, A. Amilon, I.K. Nielsen & C.L. Rasmussen: *Boligsociale indsatser og huslejestøtte. Midtvejsevaluering af Landsbyggefondens 2006-2010 pulje*. 220 sider. ISBN: 978-87-7119-218-6. e-ISBN: 978-87-7119-219-3. Vejledende pris: 220,00 kr.
- 13:42 Bengtsson, S. & S.G. Knudsen: *Integration af behandling og social indsats over for personer med sindslidelse. Evaluering af seks forsøg*. 124 sider. ISBN: 978-87-7119-220-9. e-ISBN: 978-87-7119-221-6. Vejledende pris: 120,00 kr.
- 14:01 Bach, H.B. & M.R. Larsen: *Dagpengemodtageres situation omkring dagpengeophør*. 135 sider. e-ISBN: 978-87-7119-223-0. Netpublikation.
- 14:02 Loft, L.T.G.: *Parinterventioner og samlivsbrud. En systematisk forskningsoversigt*. 81 sider. e-ISBN: 978-87-7119-225-4. Netpublikation.
- 14:03 Aner, L.G. & H.K. Hansen: *Flytninger fra byer til land- og yderområder. Højtuddannede og socialt udsatte gruppers flytninger fra bykommuner til land- og yderkommuner – Mønstre og motiver*. 169 sider. e-ISBN: 978-87-7119-226-1. Netpublikation.
- 14:04 Christensen, E.: *2 år efter starten på Nakuusa*. 57 sider. e-ISBN: 978-87-7119-228-5. Netpublikation.
- 14:05 Christensen, E.: *NAKUUSAP aallartimmalli ukiut marluk qaangiunneri*. 61 sider. e-ISBN: 978-87-7119-230-8. Netpublikation.
- 14:06 Bengtsson, S., L.B. Larsen & M.L. Sommer: *Dødfødte børn og deres livsbetingelser*. 147 sider. ISBN: 978-87-7119-232-2. e-ISBN: 978-87-7119-233-9. Vejledende pris: 140,00 kr.
- 14:07 Larsen, L.B., S. Bengtsson & M.L. Sommer: *Døve og døvblevne mennesker. Hverdagsliv og levevilkår*. 169 sider. ISBN: 978-87-7119-234-6. e-ISBN: 978-87-7119-235-3. Vejledende pris: 160,00 kr.
- 14:08 Oldrup, H. & A.-K. Højen-Sørensen: *De aldersopdelte fokusområder i ICS. Kvalificeringen af den socialfaglige metode*. 189 sider. e-ISBN: 978-87-7119-236-0. Netpublikation.

- 14:09 Fridberg, T. & L.S. Henriksen: *Udviklingen i frivilligt arbejde 2004-2012*. 304 sider. ISBN: 978-87-7119-237-7. e-ISBN: 978-87-7119-238-4. Vejledende pris: 300,00 kr.
- 14:10 Lauritzen, H.H.: *Ældres ressourcer og behov i perioden 1997-2012. Nyeste viden på baggrund af aldredatabasen*. 142 sider. ISBN: 978-87-7119-239-1. e-ISBN: 978-87-7119-240-7. Vejledende pris: 140,00 kr.
- 14:11 Larsen, M.R. & J. Høgelund: *Litteraturstudie af handicap og beskæftigelse*. 202 sider. ISBN: 978-87-7119-241-4. e-ISBN: 978-87-7119-242-1. Vejledende pris: 200,00 kr.
- 14:12 Bille, R. & H. Holt: *Kommunal praksis på arbejdsskadeområdet. En kvalitativ analyse af fire jobcentres håndtering af arbejdsskader*. 102 sider. ISBN: 978-87-7119-243-8. e-ISBN: 978-87-7119-244-5. Vejledende pris: 100,00 kr.
- 14:13 Rosdahl, A.: *Fra 15 år til 27 år. PISA 2000-eleverne i 2011/12*. 160 sider. ISBN: 978-87-7119-245-2. e-ISBN: 978-87-7119-246-9. Vejledende pris: 160,00 kr.
- 14:16 Weatherall, C.D., H.H. Lauritzen, A.T. Hansen & T. Termansen: *Evaluerings af "Fast tilknyttede læger på plejecentre". Et pilotprojekt*. 160 sider. ISBN: 978-87-7119-250-6. e-ISBN: 978-87-7119-251-3. Vejledende pris: 160,- kr.
- 14:18 Ottosen, M.H., A. Liversage & R.F. Olsen: *Skilsmissebørn med etniske minoritetsbaggrund*. 256 sider. ISBN: 978-87-7119-253-7. e-ISBN: 978-87-7119-254-4. Vejledende pris: 250,- kr.
- 14:19 *Antidemokratiske og ekstremistiske miljøer i Danmark. En kortlægning*. 86 sider. E-ISBN: 978-87-7119-255-1, Netpublikation
- 14:21 Jonasson, A.B.: *Konsekvensen af dagpengeperiodens halvering*. 112 sider. ISBN: 978-87-7119-258-2. e-ISBN: 978-87-7119-259-9. Vejledende pris: 100,- kr.

KONSEKVENSER AF DAGPENGEPERIODENS HALVERING

EN KVANTITATIV UNDERSØGELSE AF EFFEKTEN FOR DE LEDIGE

Dagpengereformen fra 2010 indebar en halvering af den maksimale dagpengeperiode fra fire til to år. Denne undersøgelse belyser udviklingen i ledighed og beskæftigelse blandt de personer, der som de første var omfattet af de nye regler om en toårig dagpengeret.

Undersøgelsen viser, at tre måneder før dagpengeperiodens udløb stiger tilbøjeligheden til at komme i beskæftigelse for dem med den kortere dagpengeperiode. Således opnår mellem 460 og 685 personer beskæftigelse tidligere, end de ville have gjort med en længere dagpengeperiode. Det svarer til ca. 1 procent af de 50.600 undersøgte dagpengeforløb.

Denne lille positive effekt i slutningen af dagpengeperioden opvejer ikke, at flere i gruppen med to års dagpenge har forladt dagpengesystemet til andet end beskæftigelse, fx uddannelse eller slet ingen forsørgelse. Undersøgelsen viser således, at forkortelsen af dagpengeperioden samlet set ikke har betydet øget beskæftigelse.

Tværtimod har en lavere andel af dagpengemodtagerene med den kortere dagpengeperiode faktisk opnået beskæftigelse efter to år end dagpengemodtagere med mere end to års dagpengeret.

Undersøgelsen er iværksat på foranledning af Beskæftigelsesrådet.

